

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Setembre 1992 - n° 126 - 125 Ptes.

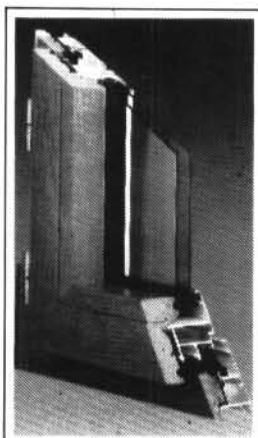

S'ESTANYOL, S.O.S. 343 amarraments nous al Club Nàutic

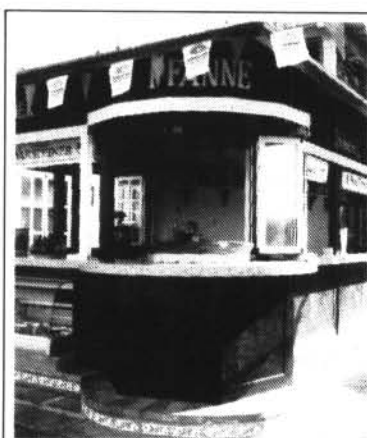

JOAN QUINTANA,
PORTADOR DE LA
TORXA OLÍMPICA

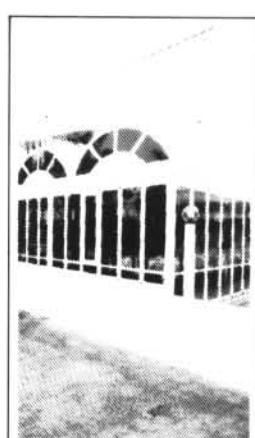
LA CONQUESTA DE L'ESPAI

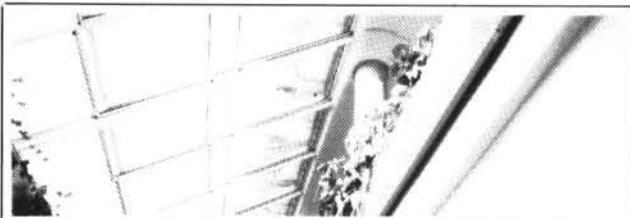
*Carpinteria Mixta
Alumini & Fusta*

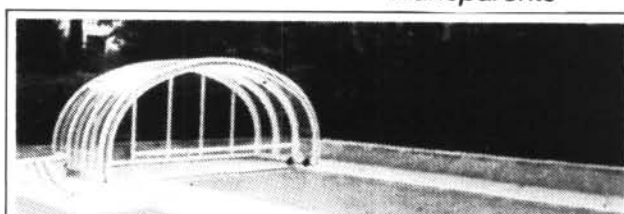
Vidrieres Plegadisses

*Cúpules
Transparents*

Sòtils Corredissos

Cobertes Mòbils per a Piscines

ES A punt d'entrar al tercer mil·lenni, l'home s'ha abocat a l'era dels nous materials. Les seves prestacions són tan sorprenents que prometen canviar-ho gairebé tot. La indústria entrà en un procés d'imaginació inescotable i així, per exemple, els seus productes donen resposta a les tendències més actuals aplicades a la construcció. Ge-Ele ja fa anys que ho comprova.

El desenvolupament forma part de l'esperit de la seva

OBERTA EXPOSICIÓ
dissabtes de 10 a 13.30h.

SOL·LICITI PRESSUPOST

ES naturalesa. Sòtils i vidrieres mòbils fabricats amb materials de propietats que han estat minuciosament estudiades. Tecnologia d'avantguarda per a espai. L'experiència ha estat tot un èxit. Pel que fa a Ge-Ele, s'acabaren els esquemes inútils, les reformes inacabables. Sense

ES necessitat d'obra, Ge-Ele construeix amb eficàcia. Amb rapidesa, disseny i netedat. Decididament el més pràctic i actual de totes les instal·lacions mòbils del mercat. Instal·lacions resistentes a la calor i a la corrosió. D'aspecte impecable, amb ampla diversitat en

ES els seus acabats aïllants del renou i de les inclemències climatològiques, permetent gaudir el màxim de llum natural. Sistemes econòmicaments rendibles, capaços de reduir costos a qualsevol pressupost. Guanyar espai. Transformar el que ja es té, tot dotant-lo de múl-

ES tiples funcions. Protegir l'interior gaudint de l'entorn. Obrir perspectives. Aquest és el repte que Ge-Ele ha dominat amb tecnologia i a força d'imaginació. Per això li suggerim que reflexioni sobre el resultat que els nostres sòtils i vidrieres mòbils li poden oferir. Tengui en compte que Ge-Ele porta anys aconplastint el seu desig de conquerir espai.

GE ELE
SÒTILS I VIDRIERES MÒBILS
TELEFON 79 72 27-79 71 79

Calle Celleters, Parcela 131. Pol. ind. de Marratxí. 07141 Marratxí. Mallorca. Fax. 79 71 88

Comença el curs...

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XI

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

**INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:**
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL.LABOREN:
Sebastià Alzamora
Joana Artigues
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Llúcia Caldés
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompарт
Benet Llompарт
Llorenç Mascaró
Miquel Mascaró
Margalida Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Andrea Puig
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdera
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana
Col.laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fotos Fermín
C. Julià
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

El curs 1992-93 és a punt de començar, de fet, des del dia 1 de setembre, les escoles han iniciat ja les seves tasques: proves de promoció dels suspesos, programació del nou curs, matriculació, etc. La rutina de cada any a les acaballes d'estiu...

Enguany però -els mitjans de comunicació ho han esbombat reiterativament- el que comença no és un curs qualsevol. S'inicia a tot el territori de l'Estat el nou sistema d'ensenyament. Tots els centres corresponents impartiran des d'ara les ensenyances del novedós Primer Cicle de l'Ensenyament Primari. És la primera passa d'aplicació d'aquell projecte -tan conegut i desconegut alhora- que hom anomenava Reforma Educativa.

Uns programes nous, més adequats a la realitat de les escoles -teòricament, és clar-, basats en uns principis pedagògics atractius, una major adaptació a les necessitats educatives individuals dels alumnes... Tot un desplegament de propòsits suggerents que les administracions educatives diuen que tracten de fer operatius. El temps confirmarà si tot roman en belles paraules i escasses accions.

Una de les novetats estrella és l'obligació dels centres de procedir a una reflexió profunda sobre la seva activitat educativa que, forçosament, s'haurà de reflectir en l'elaboració d'un document programàtic que, en la terminologia oficial, tan pretensiosa a l'ús, s'anomena PROJECTE CURRICULAR DE CENTRE. Senzillament es tracta de formalitzar una previsió organitzativa encaminada a fixar molt clarament QUÈ s'ha d'ensenyar i COM fer-ho en cada centre en concret.

És un repte molt fort per als centres -i també per a les administracions implicades: MEC i Conselleria d'Educació de la CAIB- fer que aquesta reflexió, el PCDC, sigui un

instrument útil per a la realització de l'escola que el país necessita i no només un altre paper banyat. La identitat nacional definida per una llengua pròpia, la catalana, per una

cultura amb una personalitat i un marc referencial ben concrets, per un territori amb especificitat concreta... no poden ser negligits a l'hora d'entendre els projectes que determinaran la vida educativa escolar. L'entorn pròxim -el poble, Llucmajor- és la primera referència i, a partir d'aquesta realitat, l'ampliació en espiral d'horitzons amb la intenció que els futurs ciutadans del nostre poble puguin ser persones que, amb els peus ben posats «a Mallorca», tinguin una actitud receptiva i oberta a totes les inquietuds i aportacions que les expectatives d'un món modern i «sense fronteres» ofereix.

A Llucmajor, sortosament, l'ensenyament públic ha estat capdavanter en el tema de fer una educació arrelada a l'entorn: ensenyament en la llengua pròpia, projectes d'innovació, pedagogia de recerca... és una primera fita ineludible que ha de ser continuada i incrementada -tant de bo que les iniciatives en el camp de l'ensenyament privat vagin també en aquesta línia-.

L'experiència d'aquests anys en matèria d'ensenyament compromès amb la realitat que ens envolta ha de ser aprofitada i enfortida pels nostres centres a l'hora d'investir el nou curs escolar amb totes les iniciatives que genera. El procés, parcialment, ha començat. És hora, ara, de fer-lo progressar. La comprensió i el suport actiu dels col·lectius implicats: pares, mares, Ajuntament, entitats ciutadanes... en aquest sentit són imprescindibles. Que ningú no defugui les seves responsabilitats! Que ningú no faci cap passa enrere! El nostre futur en depèn.

Plenari del dia 27-Juliol-1992

Aprovació de l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol

L'ampliació del port esportiu del Club Náutic de s'Estanyol de Migjorn i la moció del grup socialista sobre la prioritat del segon hospital de Palma varen ser els temes més destacats i discutits del plenari celebrat el passat 27 de juliol, amb molt públic, en una sala de sessions que no reuneix les condicions necessàries de confortabilitat ni a l'estiu ni a l'hivern, i tampoc en l'aspecte acústica ja que totes les intervencions dels regidors amb timbre de veu fluix, queden en blanc per al públic, doncs no hi ha instal·lacions de micròfons.

EDIFICIS PÚBLICS EN LLOCS PRIVATS

El punt número 10 de l'ordre del dia, relatiu a la concessió de terrenys de domini i públic formulat pel club Náutic de s'Estanyol per a les obres d'ampliació del port esportiu, varen ser aprovades amb el vot en contra del grup socialista, el portaveu del qual, Joan Monserrat, va justificar aquesta oposició en una sèrie de consideracions negatives, entre les quals hem de destacar que «el nou port convertirà s'Estanyol en un gran parc automobilístic» perquè vendran propietaris d'embarcacions de fora. Va dir també que aquesta ampliació del port encara degradarà més l'entorn, tant la mar, amb l'acumulació de residus, com la zona, i tot serà en detriment dels residents. També va assenyalar que amb aquest sistema de construccions els promotors dels clubs nàutics, quan edifiquen sobre terrenys públics, els converteixen en privats, amb els beneficis que per a

ells això suposa, amb un interrogant ben acusador: «Com podem dir NO al port de s'Estalella, si autoritzam aquest que també atempta contra la natura, bellesa i neteja del nostre litoral?»

La resposta de la resta de grups en defensa de l'esmentada ampliació va ser que la consideraven beneficiosa per al municipi (Rabasco), i que, segons el reglament de Costes (articles núm. 150), aquesta ampliació queda autoritzada pel Ministeri d'Obres públiques, que és a Madrid, comandat pels socialistes (Lluc, Tomàs, del PP).

SENSE PRIORITATS

També va ser molt discutida la moció presentada pel PSOE sobre el Pla sanitari de les Balears, amb la construcció de tres nous Hospitals, a Palma, Inca i Manacor, i els socialistes eren partidaris de donar prioritat al de Palma, una moció que, quan va ser votada, va ser aprovada per unanimitat quant al conjunt dels tres hospitalets, però rebutjada per donar prioritat al de Palma. Joan Monserrat, va dir que per a Lluçmajor quedarien millor ateses les necessitats sanitàries si es construís primer el de Palma. Lluc Tomàs, portaveu del PP va argumentar que no s'han de donar aquestes prioritats, sinó que «s'han de construir tots tres, perquè el Govern central té diners per allò que vol, ja que amb el que cobrarà només am els cinc dies que pagaran els empresaris per baixa de malaltia dels obrers, podrien fer aquests tres hospitals». I el regidor Rabasco

també va afirmar «que amb el que han gastat amb l'AVE i l'Expo 92 es podrien fer nous hospitals per tot Espanya»

ALTRES TEMES

Entre altres assumptes aprovats, s'han de destacar aquests:

-Compra de l'immoble de l'antic Hotel Maracanà, per a la construcció d'un Centre de salut a s'Arenal i oficines municipals, per 42 milions de pessetes en pagaments fraccionats.

-Recepció definitiva de la urbanització de son Bieló a s'Estanyol, amb un abonament previ de 17 milions per part del promotor de l'Ajuntament per tal de subsanar les deficiències, amb compromís d'augmentar aquesta quantitat si no bastàs per a aquest subsanament, la degradació del qual és constant. El portaveu socialista es va abstenir a la votació i va argumentar que és el promotor qui ha d'arranjar les deficiències de son Bieló.

-També es va acordar, amb l'abstenció del grup socialista, la recepció del Polígon 14, 15 i 16 de la urbanització de son Granada, amb idèntiques condicions anteriors, és a dir, d'acord am les deficiències per l'Ajuntament, amb un pagament previ de 15 milions del promotor.

-I, finalment, es va acordar la demolició de les obres efectuades il·legalment al molí de la Ronda Carles Vè, desestimant el recurs presentat per l'autor, Sr. Joan Soler Cabré.

Arnau Tomàs

El comandant i polític Jaume Llompart, pregoner de les Fires

El militar i polític llucmajorer Jaume Llompart Salvà ha estat nomenat pregoner de les Fires d'enguany per part de l'equip de govern de l'Ajuntament. El pregó de les Fires, que possiblement se celebrarà el dissabte dia 26 vinent, se centrarà en la figura de Mn. Pere Beltran, el primer llucmajorer que accedí a la dignitat episcopal quan el 1487 fou nomenat bisbe de Tui a Galícia.

El Sr. Llompart Salvà va néixer a LLucmajor l'any 1915 i des de fa anys viu a Inca. Ha estat militar de professió des que l'any 1936 ingressà a l'exèrcit espanyol, en el qual ha arribat al càrrec de comandant. Des de l'any 1977 s'ha dedicat a la política dins les files del conservadorisme i seguint la trajectòria que va desde la postfranquista Alianza Popular dels inicis fins a l'actual Partit Popular.

El Sr. Llompart ha ocupat diversos càrrecs públics al llarg de la seva carrera política: ha estat regidor de l'Ajuntament d'Inca, diputat del Parlament balear i conseller del primer govern autonòmic presidit per Gabriel Cañellas. Com a membre d'aquest govern, la seva iniciativa més destacada va ser la defensa de l'escut oficial de la comunitat autònoma: les quatre barres travessades en diagonal per una franja blava.

Bona feina!

Fou el camí de La TORRE on vàrem sorprendre aquest aparell aixermant les voreres de brosta i herbassar.

Aquest conjunt mecànic, del Consell Insular de Mallorca, és el que desbrossa i neteja les voreres dels camins rurals dels municipis del Migjorn de la nostra illa.

VIIIena setmana de gastronomia

L'Obra Cultural Balear de Lluçmajor organitzarà per vuitena vegada la Setmana de Gastronomia, del 5 al 9 d'octubre.

Aquesta setmana començarà amb la conferència de «La fruita en la Cançó tradicional de Mallorca» per Sebastià Cardell i Tomàs.

Posau esment als programes on s'anunciaran les dates i el lloc d'inscripció.

Comunicat de Convergència Balear

L'Executiva de Convergència Balear es va reunir el passat mes d'agost a un restaurant de Son Verí i entre altres coses es va comprometre a dur endavant una campanya d'informació i divulgació del partit dins el municipi.

ONCE: Noves oficines

Les oficines llucmajoreres de «la ONCE» des del dia 7 d'aquest mes de setembre s'han traslladat als nous locals del carrer de Sant Joan, núm. 4. El telèfon de la nova seu és el 16-04-03.

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

automòbils

piva motor s.a.

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Pas permanent

Han començat a aparèixer per Lluçmajor els primers indicadors de «Pas permanent» absolutament legalitzats. Aquesta figura ha entrat en vigor a l'ajuntament, que respecta i fa complir la prohibició d'aparcar a canvi d'una taxa. La prova irrefutable d'aquest senyal és l'escut oficial de la ciutat i la feina del servei de normalització lingüística, que han substituït la forma «gual permanent» per aquest nou «pas» més romànic i decididament menys crític.

Protesta civilitzada

La Banda de Música de Lluçmajor sembla tenir alguns problemes amb l'actual Consistori. De fet, fa més de dos trimestres que ni els músics ni els professors cobren la subvenció pressupostada i promesa. Davant aquesta situació, els integrants de la Banda decidiren que havien de fer qualche cosa. Després d'algunes reunions acordaren fer-se notar durant las festes de Santa Càndida. Per començar, feren el cercavila del dissabte sense lluir l'habitual uniforme: ja els veis a la fotografia, ben alegres i adequats per la temperatura estiuenca!. El diumenge dematí, els músics no es presentaren per acompanyar les autoritats a la celebració de l'ofici, les quals s'hagueren de conformar d'anar precedides només per una colla de xeremies. Per últim, el diumenge vespre, durant el concert de la plaça del Convent, llegiren un manifest explicatiu de les seves reivindicacions i la seva postura de protesta. El públic aplaudí solidàriament les peticions de la Banda. Entre els oients no hi havia cap membre del govern municipal.

Punyeteres travessies

Els rètols bil·lingües que indicaven misterioses i llarguïssimes travessies/travesías i que, a més, conjuntaven perfectament amb l'arquitectura tradicional de Lluçmajor, han resultat absolutament inútils.

L'augment de guiris amb pandas de lloguer ha fet enfollir els veïnats, que es veien repetidament obligats a indicar on era Algaida o com es podia arribar a Campos. Després de moltes frenades i molts d'ulls blaus suplicants darrera mapes de Mallorca, els llucmajorers han decidit actuar amb contundència i deixar les coses ben clares. Al cap i a la fi... a tourist is a friend!

Una flor que no fa estiu

És pràcticament impossible veure tomar les ametles el mes d'agost. A principi de setembre hi ha alguns —pocs— tomadors sacrificats. Realment, cada vegada queden més ametles als arbres i, a moltes tanques, hi comença a sortir garriga. A altres tanques, en canvi, els surten xalets, «casitas», depuradores, polígons, simuladors, magatzems...Sembla que això de fora vila ja forma part de la història.

Black August

En acabar les festes de Santa Càndida el poble quedà desert, com sempre. El cartell més popular va ser el de «Tancat per vacances» -sobretot horabaixes i dijous- i la gent no solia aparèixer per res fins a l'hora de començar a prendre la fesca des de les 9 a les 11, aproximadament. Enguany hi ha hagut una autèntica plena d'aquesta activitat, principalment del Quadrat cap a fora.

La majoria dels llucmajorers, però, eren a les zones estiuenques tradicionals vivint d'aprop les saboroses polèmiques de l'estiu: les obres de la platja de s'Arenal i l'ampliació del club nàutic de s'Estanyol.

Al poble, però, les coses no eren més tranquil·les. Una part del poble es commogué amb les obres de conducció d'aigües que donà a la Ronda un aspecte bastant bèl·lic amb la pulverització d'una cabina de telèfons i unes síquies esgarrifoses per les voreres.

Un altre esdeveniment desgraciat va ser la desaparició de la *Creu de les dones* del camí de Gràcia. Dia 10 d'agost la policia local en trobà els trossos, que ara esperen la restauració pertinent.

Per si això no bastàs, la mateixa setmana es declarà un incendi considerable en el puig de Randa, sobre-

tot a la banda de Son Reus. Els bombers i voluntaris necessitaren 24 hores per apagar-lo del tot. Durant tota la nit del dimarts al dimecres, les flames varen ser visibles des de Lluçmajor. El balanç és de 12 hectàrees cremades.

Finalment, la ressaca de Santa Càndida d'enguany va durar més del compte i durant molts de dies hi va haver la pancarta de festes penjada al campanar. El problema era que la pancarta s'havia romput tot d'una i durant molt de temps va donar una imatge molt negativa i va fer renou als veïnats. Tot contribuï a donar un aspecte desolador al poble.

«La jove Catalunya», un nou llibre de Margalida Tomàs

Margalida Tomàs, la investigadora i professora llucmajorera que resideix a Barcelona i que s'ha especialitzat en la literatura catalana del segle XIX, acaba de publicar una antologia de textos dels impulsors de la societat catalanista anomenada la Jove Catalunya (1870-1875).

Aquesta antologia fa part de la Biblioteca dels Clàssics del Nacionalisme Català, que editen conjuntament les Edicions de la Magrana i la Diputació de Barcelona i que amb el present volum arriba al número 27 dels que s'han publicat fins avui.

Els textos antologats en aquest volum són articles de la premsa de l'època i discursos o parlaments dels joves impulsors de l'entitat catalanista. Aquests textos vénen precedits per un llarg i detallat estudi intro-

ductor a través del qual la professora Tomàs ens informa dels plantejaments i les activitats de la Jove Catalunya i de la trajectòria professional i ideològica dels seus membres.

La Jove Catalunya va ser una entitat emmarcada en plena Renaixença literària i fundada amb afany renovador per una segona generació de lletraferits i activistes culturals. L'objectiu d'aquests joves catalanistes, que es movien sota la invocació d'un vague «esperit novell» superador de les limitacions dels primers patriarques, era fer el pas de la literatura cap a la política.

L'entitat va durar poc temps (cinc anys escassos), però va deixar sentir la seva influència pública, sobretot a través de les revistes «La Gramalla» i «La Renaixença» i de la influència exercida sobre els Jocs Florals, prin-

cipal plataforma literària del catalanisme d'aleshores. Amb el temps, les tensions dins la Jove Catalunya esclataren en forma de polèmica lingüística i ortogràfica, autèntic amagatall d'enfrontaments de caràcter més ideològic.

Entre els personatges de l'època relacionats amb la Jove Catalunya apareixen els mallorquins Ramon Picó i Campamar, pollencí d'origen establert a Barcelona i poeta molt de l'època, i el gran patriarca de les lle-

tres renaixentistes, l'erudit Marià Aguiló. Un i altre han estat estudiats amb cura en altres treballs filològics de Margalida Tomàs, autèntica escuradora dels secrets que encara amaga el passat cultural del nostre segle XIX.

Macià Garcias

Una brutorada

Aquest és l'aspecte que tenien els afores del poble a finals d'agost. Tot un espectacle! Tota la zona de l'Escorxador tenia aquest aspecte amb restes de cotxes, mobles, menjar, plàstics, etc. A part de produir una impressió molt trista, atempta clarament contra la salut pública.

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

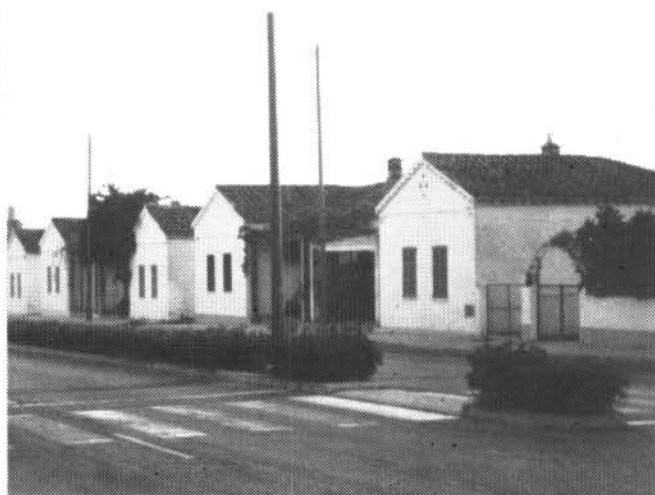
LLISTES
NAIXEMENT

De 0 a 10 anys

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

Passejant per Llucmajor...

hi podeu trobar les «Cases Barato», un curiós precedent dels actuals xalets adosats, autèntica revolució de la indústria immobiliària mallorquina. Encara que els constructors d'ara es pensin fer ous de dos vermells, a Llucmajor ja daten dels anys 40 i decoren amb molta originalitat els afores de la vila.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

S'Arenal

Noves expectatives dins un estiu marxós i de certa irregularitat

Tomeu Sbert

Un estiu més, marxós, festiu però marcat per una certa irregularitat quan feim balanç sobre poder adquisitiu. Mirat des del caire exterior i estrictament turístic, l'assumpte és bo. Molta gent de per tot arreu, vinguda de per mil punts de la geografia mundial. Si analitzam l'assumpte amb això dels preus baixos ofertats per un bon nombre d'hotels, o si tenim en compte les caixes obtingudes dels comerços, ens hem de rendir davant l'evidència que regna una inestabilitat fulminant. No volem parlar de crisi, perquè només de parlar-ne, hom en genera més.

De totes formes, aquest estiu, algunes coses han millorat: la semiplantonització... a la fi! a S'Arenal-Palma, encara que en alguns kilòmetres, des del Riu Center a devers el «Torrent dels Jueus» és provisional, enguany ha funcionat i el turista no ha hagut de jugar-se la vida tan sovint, a l'hora de passar la primera línia per anar o venir de disfrutar de la mar, tant era el «cotxòrum» que circulava sense gaires manies, des de Ca'n Pastilla al Club Nàutic.

Pel que afecta a la part de S'Arenal-Llucmajor, el modern passeig construït enguany significa una major selectivitat quan parlam d'oferta turística. El passeig de Miramar és un lloc privilegiat per als visitants que, a part de la mar, sol i platja, volen tranquil·litat, en especialment entrada de nit o en les nits serenes de lluna plena. També possiblement a les albaades, quan el jovent surt dels renous i d'assaborir, per ventura, licors de barral. O de passar-hi unes hores asseguts als bancs un matí a l'ombra dels esvelts casals construïts, fruit de tot un món millor, encara que l'ordenament dels edificis fos massa ràpid.

En definitiva, encara que la planta hotelera de la zona, en part va quedar obsoleta, les millores que veim

La Reina de Grècia, Aina Maria i els seus fills, de visita al Aquacity. Fotografiats junt al director del parc aquàtic

són encaminades a la milloria general d'una panoràmica turística. Arriben projectes d'una millor oferta complementària, de zones esportives, estructures residencials, sanitàries i d'altres classes.

Tot i sempre que els impostos no ofeguïn més i més a l'empresariat. Perquè si l'empresari tanca, mal assumpte. Per continuar la millora de

vida i tenir un treball ben pagat, l'obrer necessita, també algú que el pagui.

VISITA

Una representació de la junta directiva de l'Associació de Veïns «S'Unió de s'Arenal» va visitar al president del Govern Balear, Gabriel

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d' Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor, Tel. 66 1133

Cañellas: «Ha estat una visita molt agradable, cordial i humana», va manifestar Joan Riera.

FESTES

Festes populars d'estiu s'han celebrat a Badia Gran, Badia Blava, Ses Cadenes. Les Palmeres, S'Arenal-Palma, Es Pil.latí, S'Aranjassa i altres zones. Un any més la gent ha sortit al carrer a disfrutar gratuïtament d'uns actes populars de caràcter tradicional i alegre. Que sigui per molts anys, amics tots!

PAS PERMANENT

Decret del batle de Lluçmajor que ha posat en ordre l'entrada o sortida de cotxes. La grua municipal ha tengut i encara té feina per fer. Però aquesta necessitat sentida des de fa

molt anys, com era el deixar d'aparcar davant un garatge o pas, des de fa una mesada és un fet. Increïble, però cert. La grua municipal ha hagut de fer «el miracle».

LA REINA AINA MARIA DE GRÈCIA

La Reina de Grècia, acompanyada dels seus fills Pau (hereu de la corona de Grècia, després del seu pare, el rei Constantí), Alexis i Teodora, varen visitar i disfrutar de les instal·lacions de l'Aquacity arenaler. Després d'algunes hores d'estar pel parc, els il·lustres visitants manifestaren que l'estada els havia agradat molt. Oferim una fotografia que es deixaren fer amb el director del parc, el llucmajorer Tomeu Sbert.

L'ANTIGA CAPELLA

A prop de complir-se el centenari de la construcció de l'antiga Capella, ha estat necessari posar-li un nou terrat, ja que amb el pas dels anys es trobava deteriorat. La necessària restauració té un pressupost inicial de quasi vuit milions de pessetes.

PLANTILLA

Els jugadors que formen l'equip de III' Divisió Nacional de l'UD Arenal, de futbol, són aquests: Reus, David, Caimari, Serra, Gual, Emilio, Dani, Roberto, Vicens, Sarmiento, Mayans, Aguiló, Muntaner, Manresa, Manolo, Isidro, Angel, Ruiz, Aljama, Espejo, Aljama II, Izquierdo, Toni, Mansilla, Almansa i Angel. Alguns seran cedits a altres equips.

Llum verda a l'ampliació del port de s'Estanyol

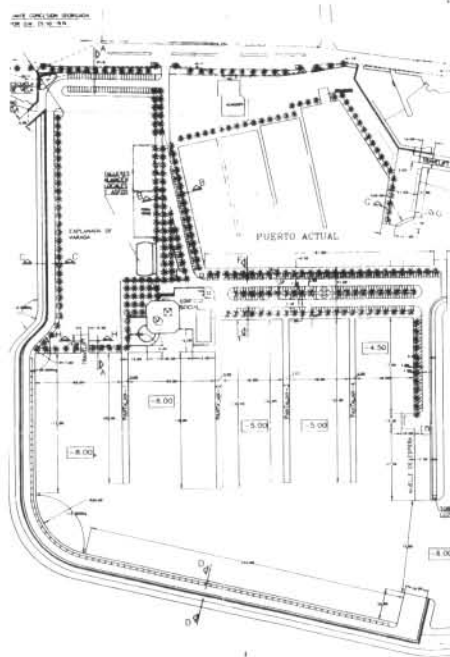
Al passat plenari del mes de juliol l'Ajuntament de Lluçmajor, tot seguint les directrius polítiques del Govern Balear (es pretén que per l'any 98 s'hagin duplicat el nombre de llocs d'amarrada de vaixells) va donar llum verda a l'ampliació del club Nàutic de s'Estanyol, condicionat a l'informe favorable de la conselleria corresponent, quan als següents punts:

1r. Si l'Illot es troba a la distància reglamentària que marca la llei de la nova escullera.

2n. Si la zona d'aparcaments i la mar que la banya no es troba dins la zona de s'Estalella, qualificada pel Govern Balear com a ANE (Àrea natural d'especial Interès).

3r. Canvi d'emplaçament de l'edifici social del club i l'edifici de l'escola de vela han de ser canviats de lloc per ser posats a sobre del gran «pantalan» que es pensa fer a l'alçada de l'actual dic de contenció (escullera).

Com es pot veure als plànols, la superfície que ocuparà el nou port, entre «pantalans», llocs de varada,

edifici social i zona de varada quadruplicarà la zona de l'antic club.

L'actual club consta de 285 llocs, molts dels quals són de 2'5 m o 3 d'amplària. L'ampliació consta de 343 nous llocs molts dels quals són per a embarcacions grans, que tenen 5m. d'amplària. Quan les sobres estiguin acabades, el total de llocs d'amarrada seran de 628, convertint-lo en un dels majors ports esportius de les Balears i també de l'Estat espanyol.

El club, segons ens informa l'actual president Sr. Ginard tindrà tota classe de serveis: contra incendis, recollida d'olis bruts, aigua corrent i electricitat a cada lloc d'amarrada; fins i tot s'hi pensa posar una recollida d'aigües de les sentines perquè al netejar-les no s'embruti el port i el seu entorn amb olis i carburants.

També ens va recalcar que, com ha estat sempre, el club és i serà dels estanyolers, no aturant l'entrada als no socis com està passant a altres clubs.

I. Barceló

L'ampliació del port esportiu de s'Estanyol de Migjorn

D'entre les notícies d'àmbit local dels mesos de juliol i agost, hi destaca un acord de la sessió plenària del nostre Ajuntament celebrada dia 28 de juliol, referit a l'ampliació del port esportiu del Club Nàutic de s'Estanyol de Migjorn. Efectivament, per 10 vots afirmatius (PP-7 i ASI-3) contra 7 de negatius (PSOE), fou aprovada una ampliació de l'esmentat port.

Aquesta notícia, no suficientment analitzada ni explicada fins ara pels mitjans de comunicació, ni entesa per l'opinió pública, mereix, al menys, els següents comentaris:

Primer.- Per quins motius s'ha envoltat aquest acord d'una desinformació tan grossa (abans de la sessió no hi hagué cap referència en els mitjans de comunicació, hi hagué període d'informació prèvia pública?, no s'ha publicat en cap moment el plànol de l'ampliació, etc...)

Segon.- Quines són realment les característiques d'aquesta ampliació i amb quines condicions ha estat aprovada per l'Ajuntament. La premsa, quan va donar la notícia de l'aprovació, digué que l'ampliació era de 58 amarraments nous, però al tauló d'anuncis del Club Nàutic de s'Estanyol hi figura un plànol on consta ben clarament: 343 amarraments nous. Qui va donar la informació a la premsa? Estava ben clar, el que s'aprovava o no?. Sembla que l'aprovació de l'ampliació imposa una sèrie de condicions al club. Estan ben clares i per escrit? S'han fet públiques?

Tercer.- Es pot aprovar com a ampliació d'un port una obra que afegeix a 285 amarraments existents altres 343 sobrepassant el total resultant (628) més del doble de la quantitat inicial.

Quart.- Com poden justificar els regidors dels partits que votaren SI el seu canvi des de l'any 1990?. Aleshores el PP s'abstengué (i era ben pública l'oposició d'aquest partit, sobretot per part dels seus membres, alguns regidors, residents a s'Estanyol, i ben aprop del Club, oposició manifestada repetidament de paraula i per escrit) i ASI votà NO (sols hi era present el Sr. Rabasco, ara els tres regidors han votat SI, i el Sr. Rabasco, com a regidor d'urbanisme

defensà el projecte dient que afavoria el progrés de s'Estanyol).

Cinquè.- Amb aquesta aprovació l'Ajuntament de Lluçmajor dona una passa en direcció totalment oposada a tots els altres Ajuntaments de Mallorca (amb majoria de qualsevol partit) i cap a enrera, com els crancs. Alguns dels ajuntaments s'han manifestat clarament en contra de les am-

pliacions o ports nous, un grup s'ha declarat clarament contrari al Pla Director dels Ports Esportius i NI UN HA APROVAT ENGUANY CAP AMPLIACIÓ. El nostre Ajuntament ha demostrat, en aquest cas, una imcomprensible manca de sensibilitat ecològica i de coherència política.

Vet-aquí un acord que durà molta coia i que exigeix moltes d'explicacions.

AUTOSCOLA Lluçmajor

Ens complau comunicar - vos el trasllat de l'autoscola al seu nou local situat a l'Avinguda Carles V, davant el carrer del poliesportiu municipal.

Esperant la vostra visita, vos donam les gràcies per endavant i al mateix temps aprofitam per oferir - vos els nostres coneguts serveis per a l'obtenció dels permisos de conducció.

A-1

B-1

A-2

B-2

Llicències de Ciclomotor

Comptant amb què en aquest nou local seguirem gaudint de la vostra confiança i millorant, si cal, els nostres serveis, quedam a la seva disposició.

Atentament,

Antoni Cardell

Avda. Carles V, 18 - B -- Telèfon: 66 28 61 - LLUCMAJOR

El Club Nàutic s'Estanyol

Un negoci rodó o foradat?

Si les coses van com diuen els defensors, que es faci el club, la cosa no pot anar millor.

Amb els doblers que guanyarà el club amb l'ampliació del port es podrà arranjar el club vell, que ja ho necessita, i tot això es podrà fer sense que els socis hagin hagut de fer cap despesa. En una paraula, els vells socis es compondran els llocs d'amarrada amb els dobles dels ous.

Els nous socis, de passada, hauran fet un gran negoci. Si s'hi apuntaren d'hora, per 2.500.000 pessetes tendran un lloc de 3 m. d'amplària i seran socis de número la qual cosa actualment costa un milió de pessetes. Per devers el club ja es parla que els llocs valen sis milions de pessetes; no saben si ja hi ha revenda o si els llocs són els de cinc metres d'amplària, llocs que molts pocs llucmajorers-estanyolers hauran pogut comprar.

Si les coses van així, i voldríem que si s'arriba a fer el port hi anassin, el negoci serà rodó, tant per al qui hi vol tenir una barca com per a l'especulador.

Però vegem l'altra cara de la moneda:

Enguany, tant al Reial Club Palma, com al de s'Arenal i al mateix de s'Estanyol, hi ha llocs venals per un preu més mòdic del que es pagava l'any passat. La crisi és forta, gent que havia comprat llocs d'amarrada com a inversió quan feren el club ara se'n desfà com pot. Primer és salvar

el negoci i els bancs no perdonen.

Si d'aquí a un parell d'anys s'han fet totes les ampliacions que el nou Pla de Ports permet, els llocs d'amarrada no estaran plens ni pel mes d'agost.

¿Es rendible comprar un nou lloc quan els vells són més barats i les concessions per a més anys?

Si es comença el club sense haver venut tots els llocs, pensant que en estar en marxa s'acabaran de vendre i no és així ¿com quedarà l'entitat? Endeutada fins al coll, tant és així que els bancs podrien subhastar el patrimoni del club (entengui's dels socis) o si ho volem més clar, els llocs ja estan fets.

Tampoc no s'ha d'oblidar el fan-

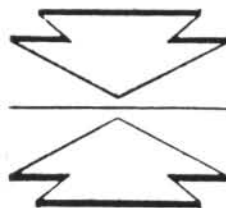
tasma de s'Estalella, una vegada que GESA ha passat al Govern Balear la castanya calenta del problema elèctric, continua planejant sobre la zona.

Els empleats de Sant Joan de déu tapen els cotxes amb una lona perquè la pluja àcida els ataca. Què posaran, tendes de campanya damunt les barques? Pujaran el valor dels llocs?

Una vegada fet aquest superpot, hi ha cap motiu perquè GESA no en faci un de més gros? Tot això són preguntes que es feren molts de llucmajorers i mallorquins que anaren a la gran manifestació? Com acabarà tot això? No ho sabem; esperem que bé.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**
Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICIS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

CENTRE OFTÀLMIC
Dra. Cristina Bofill

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.

S'Estanyol, S.O.S.

Col·lectiu Mollet d'En Gosta

Aquest col·lectiu, que ha pres el nom d'un petit i antic mollet de S'Estanyol de Migjorn, avui engolit pel Club Nàutic, i integrat per persones preocupades per la conservació d'aquest entorn, torna a fer acte de presència a la Revista «Llucmajor de pinte en ample», dos anys després d'un breu manifest, en el qual expressava la seva total oposició a qualsevol ampliació del port esportiu de l'esmentat Club.

I torna a fer acte de presència, molt dolgut i indignat, i al mateix temps, empegueït, pel contingut d'un acord de l'Ajuntament de Llucmajor, pres dia 28 de juliol passat, i per la forma en què ha estat pres (sense oblidat qui han estat els defensors!!, mai ens ho haguéssim imaginat), referit a l'ampliació d'aquest port. Aquestes primeres reflexions han estat escrites amb la urgència que imposava una primera aproximació al tema, urgència que exigirà d'altres consideracions fetes amb un major deteniment, i després d'aconseguir una informació més detallada, si ens és possible.

Amb poques paraules: aquest acord s'ha preparat a les sordes, i quan una cosa s'ha de fer a les sordes, mala senyal! Sense informació i, en ocasions, amb errors ben grossos. L'objectiu d'aquestes línies és divulgar informació, expressar el desacord de molta de gent amb l'esmentada ampliació i reobrir una línia a debat i d'oposició, que voldríem que

aconseguís l'anul·lació o l'aparcament d'aquest acord, vertadera taca negra per a l'Ajuntament de Llucmajor durant aquest any olímpic.

Anem per parts, perquè la cosa s'haurà de tractar, més endavant i en profunditat, des del punt de vista polític, tècnic, ecològic, social i legal (que ja hi ha gent que està estudiant la possibilitat de posar recursos o fer alegacions). Ara fixem-nos, sols en les característiques de la nova ampliació (si es pot dir ampliació a una obra que és més grossa que la ja existent).

Segons el plànol del tauló d'anuncis del Club Nàutic de S'Estanyol (l'únic que hem pogut consultar fins ara), l'ampliació és de 343 (TRES-CENTS QUARANTA TRES) amarraments nous, que, sumats als 285 (DOS-CENTS VUITANTA CINC) ja existents, dona una quantitat total de 628 (SIS-CENTS VINT-I-VUIT) ama-

rraments. A aquesta barbaritat s'hi ha d'afegir que ara s'ha aprovat l'ampliació del port dissenyada cap a l'interior de la mar, no en sentit tan paral·lel a la costa com l'any 1990.

Crida molt l'atenció que la premsa, quan va donar la notícia, digués que l'ampliació suposaria sols 58 (CINQUANTA VUIT) nous amarraments. ¿COM S'HA D'INTERPRETAR AIXÒ? ¿ERROR O INFORMACIÓ INTENCIONADA? És indignant que a l'opinió pública li hagi arribat aquesta dada tan diferent de la que correspon a la realitat.

Però basta fixar-se en el plànol exposat, per observar la proporció d'obra que ha d'avançar dins la mar si això no s'atura. ARA LES INSTAL·LACIONS ENTREN DINS LA MAR UNS 160 (CENT SEIXANTA) METRES; AMB L'AMPLIACIÓ HI ENTRARIEN APROXIMADAMENT UNS 450 (QUATRE-CENTS CINQUANTA). QUASI MIG

expert

ELÉCTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C./ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08

KILÒMETRE!!!. Això fa que l'impacte visual i ecològic sigui molt pitjor que a la primera ampliació (s'Illot queda amagat per a sempre i sols es podrà veure des del Racó de S'Arena o des de S'Estalella. Sembla que aquest fet per si mateix ja justificaria un recurs).

Si abans ens oposàvem a l'ampliació, ara amb la mateixa o major fermeza. **NO VOLEM AMPLIACIÓ DEL PORT.**

Arguments ecològics i de defensa de les característiques pròpies de S'Estanyol es poden unir a la tendència més generalitzada dins tots els municipis costaners de Mallorca: hem vist a la premsa l'oposició que el Pla Director de Ports Esportius ha provocat a un bon grapat de pobles. Qualque batle (en aquest cas era batlessa) va dir: hauran de passar per damunt el meu cadàver abans de fer un port esportiu. ¿PER QUÈ L'A-

JUNTAMENT DE LLUCMAJOR HA D'ANAR EN DIRECCIÓ CONTRÀRIA?

És ben necessari recordar quina era l'opinió pública l'any 1990 en relació a l'ampliació i quina va ésser la votació a l'Ajuntament: PSOE, PSM i el regidor Rabasco, votaren NO; el PP, s'abstingué; sols un regidor d'UM va votar SI (ara, si escoltàs el seu partit hauria de votar NO; fa pocs dies que UM s'ha manifestat en contra del Pla Director de Ports Esportius). Com poden explicar el canvi els regidors del PP i els del Sr. Rabasco?

És ben necessari repassar tot allò que es va publicar l'any 1990 (procurarem reproduir en els propers números de la Revista algunes coses) i comprovar si els mateixos arguments són encara vàlids o n'hi ha de nous. Demanarem l'opinió a un bon grup de gent, especialistes o simplement residents o interessats en la conservació de S'Estanyol, i tornarem a aparèixer a aquesta Revista o a d'altres mitjans de comunicació.

No volem de cap manera que ni interessos econòmics del Club Nàutic, ni la lleugeresa o manca de sensibilitat dels seus directius o dels representants del poble a l'Ajuntament, facin canviar S'Estanyol. **NO VOLEM UN ALTRE ARENAL!!** Qualsevol pot veure que aquesta barbaritat d'amarraments produirà més renou, més contaminació terrestre i marítima, més trànsit de cotxes, a més d'una irreversible agressió a la mar.

Tot això serà així, independentment d'on sigui l'entrada, on estigui situat l'edifici principal del Club o els aparcaments o de qualsevol altra condició (per cert, és ben necessari conèixer-ho tot. Si no hi ha res que amagar, s'han de fer públiques totes les condicions que sembla que l'Ajuntament ha «imposat» al Club per aconseguir l'aprovació de l'ampliació i totes les dades incloses a l'expedient que es troba a l'Ajuntament).

¿Que no ens recordam ja de S'Estalella? ¿Com es pot voler conservar una cosa i a un kilòmetre lluny destruir-ne una altra? ¿O és que res no ens importa en realitat?

SALVEM S'ESTANYOL |

El empuje de una Nueva Generación.

Las expectativas eran enormes

Aun así, el nuevo Renault 19 las ha superado. Ampliamente.

Y no sólo en el apasionante terreno del diseño y la potencia. Como resulta evidente con sólo ver el frontal del nuevo 16 válvulas o imaginar en acción el poder de sus 137 CV.

También ha sabido dar respuesta a las exigencias sobre materia de seguridad y ecología, de toda una nueva generación de conductores.

Aceptando el compromiso de protección al medio ambiente, con sus dos motores de gasolina inyección con catalizador, de 95 y 137 CV.

Incorporando sistemas de seguridad activa y pasiva. Como ABS, cinturones de altura regulable y un asiento para niños, integrado en la banqueta posterior.

Y todo ello, sin renunciar en absoluto a todo el confort que sólo es capaz de albergar un coche de su categoría.

En cualquiera de sus versiones: 3, 4 o 5 puertas y Cabriolet.

Si quieres sentir todo el empuje de una nueva generación, entra en el Nuevo Renault 19.

NUEVO RENAULT 19 Orgulloso de tí.

Descúbrelo en:

BARTOMEU JAUME NADAL

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00
Sant Cristòfol, 6 Tel. 26 00 01 (S'Arenal)

LA SENALLA DELS OUS

1.- L'etapa protagonitzada pel jove atleta llucmajorer Joan Quintana Oliver, portador de la torxa olímpica en el seu pas per Mallorca el passat 23 de juliol, aprop d'Algaida i enmig del sol sufocant i l'expectació il·lusionada de moltíssims de mallorquins.

2.- La valentia de la Banda de Música a l'hora de fer pública la seva protesta contra els deutes que li té l'Ajuntament, després de mig any sense rebre les subvencions promeses i fins ara sempre complides.

3.- La recollida de vidre usat —botelles, pots, envasos de tota casta...— per reciclar i tornar a usar. Ja és possible fer-la còmodament a través de contenidors preparats aposta. Ben prest hi haurem d'afegir el paper, la roba vella i les piles contaminants.

4.- Tota la informació geogràfica, històrica, social i cultural que sobre el nostre poble i tot el terme aporta la veu «Llucmajor» apareguda recentment en diversos fascicles de la Gran Enciclopèdia de Mallorca en procés d'edició.

5.- Les bel·leses que ens pot regalar el setembre, amb una claror matisada i temperatures pròpies d'un final d'estiu de mesura humana. La millor porta d'entrada per a una tardor que sempre té moments de gaudi exquisit.

6.- L'alegria que ha caracteritzat les diverses festes viscudes al llarg de tot l'estiu a cada localitat i urbanització del municipi i la imminent preparació d'unes Fires que començaran per Sant Miquel i ens endinsaran en un octubre ple d'activitats interessants i atractives.

1.- La quantitat i la qualitat de sous públics que cobra Gaspar Olivier com a professional de la política. Ara sabem que als ingressos mensuals com a batle i president d'Ifebal hi ha d'afegir 237.835 pts. com a assessor d'en Cañellas en qüestions de l'Expo de Sevilla.

2.- No és d'estranyar, per tant, que ell mateix confessi amb sinceritat el consell que li va donar son pare: que deixàs el negoci familiar i anàs darrera en Cañellas («Balears», 3-7-92).

Segur que surt més a compte que fer de matancer!

3.- La resposta d'en Rabasco a uns veïnats i estiuejants de Cala Blava indignats per les obres que hi fa l'Ajuntament en ple estiu: «Como yo he estado de vacaciones, no sé cómo están las obras». En té, de barra, aquest «pájaro»!

4.- El fort impacte ambiental i paisatgístic que ocasionaran l'ampliació del club nàutic de s'Estanyol i el circuit de curses automobilístiques de la carretera de s'Arenal. Com sempre, n'hi haurà que ho voldran vendre «per interès social» del poble!

5.- Les bajanades que arriba a dir un dels líders dels barquers que volen invadir Cabrera per tot i a tothora: «Noltros som més ecologistes que els ecologistes». Amb tantes ganes d'ampliar el club nàutic que presideix, arribarà a perdre el capet!

6.- Com si no bastàs que el regidor de cultura s'hagués autoanomenat escriptor i autonomenat pregoner de les festes de s'Arenal —amb presentació inclosa per part d'un afiliat d'ASI—, ara farà de pregoner de les Fires un militar i capitost del PP. Tot queda a casa!

LA
FINESTRA

SINGLADURA ECOLOGISTA

A mitjan agost navegàvem a bord del «Rafel Verdera» des del Port de Pollença fins al de Sóller i, des d'aquí en una altra singladura, fins al d'Andratx. L'històric veler eivissenc botat el 1841 i que cita Josep Pla en una narració va anar fendint, ara a la vela ara a motor, les ones d'una mar calma i tranquil·la.

Formentor, Cala Bóquer, Cala Castell, Punta Beca, la cova de les Bruixes... cobraven nova vida per als nostres ulls esbatanats. Vista des del mar, gaudiem de l'esplendor d'una Serra Nord que és l'autèntica espinada de Mallorca sencera.

A l'entretant, no només associàvem el nostre esperit d'escursionistes marítims, sinó que participàvem en una reivindicació ecologista. Ens havíem apuntat a la travessa perquè amb el «Verdera» es demanava la declaració de la Serra parc natural de les Balears.

El vaixell no enganava: ho duia escrit en una pancarta que mostrava pertot i a tothom. Era la reivindicació del GOB en favor d'un parc natural compatible amb la vida dels humans; d'un parc que inclogui costa i terra ferma, muntanya i valls, cultius i boscos, viles i despoblats; en definitiva, cultura i natura.

La premsa i la televisió n'han parlat, els tríptics i les cartes reivindicatives ja circulen i el Govern —que hi vol ports esportius, grans carreteres, xalets i turistes— ja han dit que no. Tot molt normal. Per això la campanya continua i és just que des del migjorn ens en facem ressò.

Per acabar, anotem una coincidència. Mentre fèiem mar devers sa Foradada, s'Estaca i Banyalbufar anant a cercar sa Dragonera, uns quants centenars d'embarcacions es manifestaven a Cabrera i protestaven contra les limitacions d'accés i fondeig sense autorització.

Informats per ràdio, els dirigents ecologistes destacaven el poc èxit dels seus rivals i la major concentració aconseguida per les manifestacions en pro del parc a Cabrera.

¿Deu ser que també molts de navegants han entès que pagant el «preu» de petites limitacions s'hi està millor protegint-la d'un campí qui pugui sense ordre ni concert? Potser és ver que la consciència ecologista s'estén de bon de veres.

Macià Garcias

Gabriel Blanch i Llull, empleat de Construccions i Paviments Pascual, és el guanyador de 100.000 ptes. en el sorteig del mes de juliol de la NÒMINA VIVA de «SA NOSTRA» Caixa de Balears.

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

G.A.T. 687

Darrera sortida a l'EXPO DE SEVILLA
ANADA: 9 d'octubre a les 7 h.

TORNADA: 12 d'octubre a les 19 h.

Aviòn + trasllats + hotel

41.900 PTS.

I ara també al SUPERMERCAT
PROHENS de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tels. 26 74 50 - 26 54 58
S'ARENAL

Quina és la vostra opinió sobre el Parc Natural i les limitacions de fondeig i navegació a Cabrera?

ANTONI GINARD TORELLÓ,
President del C.N. S'Estanyol

No estic gens d'acord. Cabrera perd el seu encant si no es pot fondejar i gaudir de les seves platges d'aigües transparents.

No se'ns pot limitar l'ús i disfrut de Cabrera a unes zones inhòspites com són el Port i el Burri; en el Port fa una calor sofocant i a la zona del Burri sovint no es pot fondejar degut als vents de Llevant predominants a l'arxipèlag durant els mesos d'estiu.

Perquè al Burri sí i a l'Olla, resguardada dels vents de Llevant i situada a la mateixa zona, no? Tots els que coneixem bé Cabrera ens demanem quins criteris ens poden dur a

aquesta decisió i no en trobam cap, com no sigui la intenció de molestar i castigar els navegants.

El Pla d'Ús i Gestió ens priva del dret de gaudir d'un espai natural que s'ha utilitzat al llarg dels anys sense que s'hagi pogut detectar cap impacte desfavorable.

Els navegants som gent mesurada amants de la mar i la natura, que cercam pau, tranquil·litat i poder gaudir d'unes aigües netes i transparents, lliurement, tal com fan l'àguila peixetera, la tortuga, el corb marí i les 130 espècies migratòries que cada any visiten Cabrera.

Crec que la conservació, preservació, vigilància i control del Parc Nacional de Cabrera són necessàries però no incompatibles amb la seva utilització i disfrut per part de l'home. La Natura ha d'estar al servei de la Humanitat i no a la inversa. La fauna i la flora s'han de respectar perquè nosaltres depenem d'elles però mai arribar a l'exageració de considerar més important un animal o una planta que l'home.

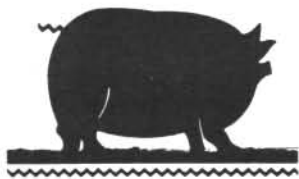
JOAN MAYOL SERRA, G.O.B.

En resposta a la vostra enquesta sobre les limitacions de navegació i fondeig a Cabrera, tenc molt de gust en manifestar-me clarament en favor de l'existència de limitacions, que són imprescindibles en un espai natural protegit, en benefici dels ecosistemes locals i dels propis nave-

gants en tant que usuaris del Parc.

Quan en el Parlament Balear es va dissenyar el Parc Nacional, es determinaren unes àrees on es limitàs severament la navegació, suprimint tot el tràfic extern al Parc; i altres més obertes. La massificació i el descontrol que hi havia fins fa uns anys al port de Cabrera i a totes les cales eren inadmissibles. La llei definitivament aprovada per les Corts espanyoles va canviar les propoestes balears; personalment, ho vaig lamentar, perquè crec que les del Parlament eren més fonamentades (i sobretot, unànimes per part de tots els grups polítics). Però fins i tot si pensam que les limitacions vigents són

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

menys adequades que les proposades per les nostres institucions, la situació sense limitacions (o confiades a la «responsabilitat» dels navegants) seria molt més negativa, i per tant, fora de lloc a un Parc Nacional. Ningú no pot pensar en una circulació responsable a les autopistes suprimint el codi de circulació, o un exercici responsable de la caça suprimint l'ordre de vedes... Entenc, en fi, que les limitacions actuals poden ser discutibles, però que no és racional discutir la necessitat de l'existència de limitacions.

És evident, i lamentable, que en lloc d'utilitzar la política per trobar solucions al contenciós de Cabrera, s'usa el contenciós de Cabrera per les batalles polítiques entre els partits majoritaris aquí i a l'Estat.

ANTONI VIDAL COMPANYY.

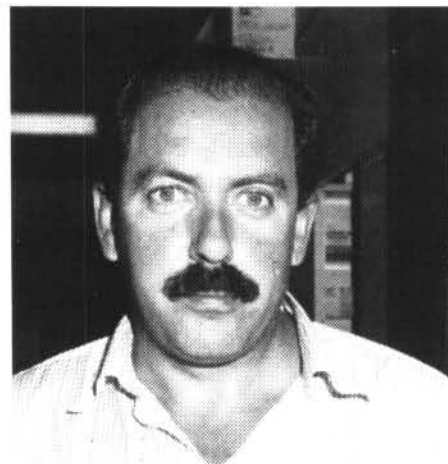
Empleat de Banca.

Em pareix bé que sigui parc natural tot allò que sigui terrestre: Cabrera i els illots. Trob malament les limitacions de fondeig, haver de de-

manar permisos, i no poder anar a totes les cales, trob que queda molt limitat això de no poder fondejar només al port.

Tampoc no me pareix bé que una barca de professionals pugui fer feina i que un aficionat no pugui fer feina i que un aficionat no pugui agafar dos kilos de peix amb el volantí o amb la fluixa.

MONSERRAT PONS BOSCANÀ.

Apotecari

Com a parc natural em faig partícip del que això suposa, en unes coses positives i en altres negatives, quant a la navegació i fondeig, consider que fent les coses ben fetes es podria permetre una àmplia llibertat ja que condicionada, que doni peu a un disfrut total del parc.

Maria Can

Boutique

c/ Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel: (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

ESPORTS LLOPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D' ESPARDENYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONSELÈCTRIQUES
Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

* INSTAL·LACIÓ DE COMPTADORS
Canvis de tensió
Contractació de comptadors

C/ Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 42 85 66

Sra. Directora:

Les sotasignades, li agraïrem que tengueu l'amabilitat de publicar aquesta carta a l'espai habitual d'aquesta revista.

Us saludam ben cordialment.

Sobre l'ampliació del port de s'Estanyol

Malgrat encara ens trobam davant un projecte d'allò que serà la nova Llei de Ports Esportius i prescindint d'aquesta informació, l'Ajuntament de Lluçmajor presidit pel PP-UM ja té l'ampliació aprovada.

I tot té una explicació, perquè és veritat que els deutes s'han de pagar, i és per això que el batle, el quan en el mes de novembre de l'any passat va rebre el suport del President de s'Estanyol en la iniciativa de modificar la Llei de declaració de Cabrera com a parc natural, li devia alguna cosa.

Tots sabem que aquesta ampliació suposarà la privatització d'un domini públic i el negoci d'uns pocs per damunt de la resta. I és per aquest motiu que si estam parlant de la construcció de nous llocs d'amarrada, que en aquest cas segons el President del Club només són 58, és inqüestionable que per tal número no cal construir a més a més un nou local social ni semblar un immens nombre de palmeres, ja que tant l'edifici com aquestes plantacions dificultaran i impediran als estiuejants l'actual esplendor que té el paisatge.

No comprenem com els regidors del PP-UM pogueren acceptar que el Club necessiti dos locals socials per a l'entrenament i descans dels socis.

58 llocs d'amarrada no justifiquen

la necessitat de transformar el bell paisatge que actualment presenta la mar i el litoral amb les roques i amb la fastuosa presència de l'Illot.

No volem que canviïn el benestar i la tranquil·litat de què gaudim en l'actualitat a s'Estanyol perquè alguns de llests es beneficiïn construint i sembrant.

Esperam i desitjam que el PSOE de Lluçmajor ens defensarà davant del Ministeri d'Obres Pùliques de l'agressivitat que es pretén fer a la mar i al litoral de s'Estanyol.

J.E. i A.E.

Carta al Senyor Batle

Sr. Balte de Lluçmajor:

A la passada revista quan vaig llegir les seves declaracions que deien: «A l'Ajuntament es fa molta feina però el rendiment és baix (...) Encara no he pogut organitzar l'Ajuntament com m'agradaria (...) Es fa molta feina burocràtica innecessària (...) Els funcionaris estan d'administratius i d'auxiliars, però fan de tot (...) No hi ha, per tant, un responsable perquè no hi ha una estructura planificada» (...) el treball de gestor i organitzador de l'empresa és el que em duu més feina»....

Repetesc, quan vaig llegir aquestes declaracions, em vaig alegrar, ja que essent com és conscients que hi ha coses que per l'Ajuntament no es resolen amb la rapidesa que caldria i vostè ho atribuïa a **feines innecessàries, no especialització del funcionari i manca d'un responsable** (el responsable, mentre no ho delegui és vostè mateix) i **manca de temps per fer de gestor i organitzador de l'empresa**, jo creia, ingènuament, que agafaríeu el bou per les banyes i po-

saríeu un poc d'ordre als que no compleixen el seu deure com a funcionaris, que en un principi eren uns pocs i que el mal exemple i la inoperància dels «gestors organitzadors» (els actuals, els passotes i els altres) han fet que de cada dia siguin més.

Als llucmajorers, quan anam a l'Ajuntament, ens agradaria que se'ns tractàs amb la rapidesa, alegria, eficàcia i amabilitat de quan anam a un banc o a una botiga i tristement no sempre és així. No ens sabria greu esperar que ens atenguessin si veiéssim la gent treballant. El que ens molesta és intentar solucionar un assumpte i que la persona encarregada hagi sortit, no se sap on és ni quan vendrà. La cosa sol acabar que o bé el «client» se'n va, cansat d'esperar i de veure gent desenfeinada o que un dels empleats, responsables, que n'hi ha, deixi el que està fent per donar solució a un problema que no li pertoca.

Aquesta manca d'organització i gestió, Sr. Balte, no es soluciona creant 25 places més. Amb aquesta mesura el que és segur que heu aconseguit és que a un Ajuntament en el qual les dues terceres parts de les despeses se'n van en jornals, encara ho agreuja amb uns 80 milions més anuals.

I a més a més, com que vostè, el màxim responsable, a pesar de la promesa electoral de dedicació exclusiva a l'alcaldia, passau més temps per Ciutat que per la batlia, serà necessària la creació d'algunes places més. Jo us suggeriria que en creàssiu dues de responsables del rendiment del personal i una de responsable del rendiment dels dos responsables anteriors. Si així encara no va bé, no us preocupeu, anirà com abans, i a més haureu fet una gran tasca social, a un poble on cada dia

la crisi és major i per un lloc de feina n'hi ha que donarien un dit de la mà. Vos sereu el gran Mecenes amb els doblers dels impostos que pagaran els altres, naturalment.

Un contribuent que se sent enganyat

Es cantó de «Sa Bombarda»

Molt sovint, coses que veim cada dia, no les miram mai; és com si no hi fossin, fins que un bon dia qualcú ens ho recorda.

Sabeu voltros que a Lluçmajor tenim es CANTÓ DE SA BOMBARDA? No? Jo tampoc no ho sabia, però una visita que vaig fer fa molts d'anys al meu padrí jove, que no vivia a Lluçmajor i aleshores tenia més de noranta anys i una memòria ben clara, em preguntà: «Com es conserva es cantó de «Sa Bombarda»? Jo vaig quedar més fred que una cama-roja, de cap manera no podia pensar on era el ditxós cantó. No trobava el cap del fil, estava un poc envergonyat de dir que no l'havia vist mai. Li vaig fer un poc la garangola, per veure si en podia treure res en net, i així va ser. Ben aviat vaig saber que era la canonada del carrer de San Miquel i el carrer d'Es Gats (i tant com hi devien estar gats el qui el senyaren, amb tantes tortarelles).

No me'n podia donar passada, jo que sempre havia viscut al carrer del Príncep, que està una pedrada enfora, n'hi havia passat un caramull de vegades. Sí, ho havia vist, però mai no ho havia mirat, pensava que era allà només perquè els cans hi fessin pixerades.

Vaig prometre al meu padrí que a la propera visita li duria les fites ben netes. Així que quan vaig arribar a Lluçmajor, cametes me valguen, me n'hi vaig anar més aviat que depressa. El vaig trobar com sempre l'havia vist, un canó molt vell, una bombarda, però la vaig mirar un poc més arreu i això va fer que m'imaginàs moltes històries.

Com hi va arribar? Qui la hi dugué? Quines guerres havia fet? Era d'un vaixell? Era dels moros?

Ah! Ningú no ho sap. Això al manco és el que diu una composició de la poetessa llucmajorera Maria A. Salvà de Sa Llapassa, i escrita al mateix carrer de Sant Miquel, i diu així: «Venint del camp cada tarda passava en mos anys primers pel cantó de la bombarda que ajuntava dos carrers.

Reforçant la cantonada és romasa com un bloc

d'on sortí, d'on fou portada ningú ho sap... ni jo tampoc».

Si en passau, fixau-vos-hi, si anau amb cotxe, autorau-vos i pegau-li una ullada per recordar-ho i, al mateix temps, ensenyau-la als vostres amics, fills o néts; per ventura així, al llarg de la història, sempre hi haurà qualcú que no només ho veurà sinó que de tant en tant també ho mirarà.

Julià Monserrat

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

OR EN PES

Cadenes a 1.650 pts. gr.

Aros llisos a 1.500 pts. gr.

Pulseres Isabelines o Calatrava a 1.650 pts. gr.

Aliances llises per a casaments des de 3.500 pts. cada una

Cordoncillos mallorquins des de 32.000 pts.

Clauers de plata des de 1.500 pts. unitat

Plaques de plata des de 700 pts. unitat

Cadenes de plata des de 1.000 pts. unitat

Pulseres Esclaves de plata d'home des de 1.900 pts. unitat

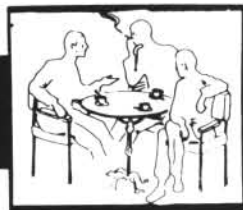
Amb gravat gratuït i al moment

Llistes de Noces, Comunionis i Naixements

C/ Born, 29 (Lluçmajor)

Tel. 66 04 03

XERRADES DE CAFÈ

Els músics no van de músiques

I que en dius del «planton» que va donar la Banda de música a les autoritats, a l'ofici de Santa Cànida?

-Crec que va ser una cosa mai vista per la Banda de música de Lluçmajor al llarg de la seva història, i tal vegada ho feren per poder commemorar el centenari amb un fet molt sonat, sense tocar cap instrument.

-No, perquè segons tenc entès, això ho feren altre temps, així que jo crec que el que volien aconseguir aquesta vegada era posar en evidència l'Ajuntament de Lluçmajor era no haver rebut la subvenció econòmica promesa, perquè el vespre donaren un bon concert davant l'església de Sant Bonaventura.

-Sí, però també l'aprofitaren per llegir un comunicat que explicava el per què de no presentar-se a l'ofici del matí...

-Aquests músics d'ara no van de músiques...

-I tot pels ditxosos doblers...

-Avui tots hem tornat molt materialista, perquè els músics de la Banda sempre havien tocar per no res...

-No hi ha, aquí, també un poc de política?

-No ho crec, perquè altre temps cada partit polític tenia una Banda i no cobraven un cèntim.

-Bé, però no val fer comparacions de temps enrera,

perquè actualment la Banda de Lluçmajor, amés de ser molt nombrosa, té una Escola de Música i uns professors que han de ser pagats.

-Això diuen que va ser, fonamentalment, s'empenyadura del dia de Santa Cànida.

-Diuen que el nostre Ajuntament els deu més de quatre milions de pessetes.

-El que és fotut és que diuen que a la Casa de la vila estan en números vermells i hi ha molta gent que no cobra.

-Diuen que això és l'herència de l'altre Consistori socialista.

-El desembre, es tiren la pilota uns als altres, però supòs que els funcionaris sí que cobren cada mes.

-Supòs que sí, i a més si fan tanta feina perquè manca gent.

-Falten funcionaris a l'Ajuntament?

-Diuen que sí, que hi ha a tots els departaments un caramull gros d'expedients i documents endarrerits que fa por.

-Idò, quan jo vaig per allà pareix que no tenen res per fer...

-Idò no saps què cues, perquè ara han convocat altres funcionaris i policies municipals, vint-i-una noves places

-Aquesta sí que més bona! I com els pagaran si no hi ha duros?

-A la millor han consultat en Solchaga perquè els tregui de les dificultats.

-Ca...! Aquest és dels contraris, encara que, més o manco el remei serà el mateix del Ministre: pagar més impostos.

-Tal vegada sigui amb el que treuran del canon de l'aigua.

-O quan posin en marxa les tres piscines que construeixen al Camp Municipal d'Esports.

-Però, creis vosaltres que a Lluçmajor necessitam tres piscines?

-Per ventura no, però a la millor pensen amb el refrany mallorquí: «A un anegat, da-li aigua...»

Un que escoltava

**CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT**

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

BAR CA'N NADAL

(Nova direcció)

En Jaume i Na Catalina

**Especialitats: TAPES I
BERENARS**

Nicolau Taberner, 36 - Tel. 66 00 43

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS GOVERN BALEAR

Propietat rústica, pecuària i urbana a LLucmajor en el segle XIX (I)

Amillarament de 1862. Lluçmajor

Per Joan Clar i Monserrat

El document que resulta més indicat, per a conèixer l'estat de LLucmajor i del seu terme en la segona meitat del segle XIXè, és sens dubte, l'Amillarament de 1862.

Aquest Cadastre o Amillarament, mostra l'estat del terme de Lluçmajor en la segona dècada de la meitat del segle XIXè., tant en la part urbana, com en la part agrícola i la ramadera així com els propietaris.

Tot l'Amillarament fou tractat informàticament, classificant les propietats rústiques i urbanes, així com el bestiar per propietaris i col·locades en fitxes, resultant un total de 17685 registres. Al final fou quadrat amb la relació original. És un orgull particular, que voldria que en qualche manera pogués contribuir culturalment, perquè algun dia pogués ser d'interès d'altres generacions, que ignoraran una petita part de la història de LLucmajor, i així podran gaudir d'un ampli sector d'aquesta història. Com no, també agrair a quantes persones m'han ajudat de forma completament desinteressada en aquesta tasca, en especial a Jaume Pericàs, per la seva valuosa aportació informàtica.

L'Amillarament consta d'una sèrie de volums en els quals les pàgines ordenades alfabèticament i numèricament contenen tots els propietaris de tots els bens, tant els urbans, com els rústics o els pecuaris, desglosant-los per aquests conceptes començant en el número 1 i finalitzant en el 2198.

Així mateix, també en un dels volums a mode de separata hi ha un quadernet titulat «Cartilla de Avaluación del Pueblo de Llummayor - Año de 1862», amb 20 pàgines, totes

elles segellades, donant relació de tots els comptes de despeses i productes de les terres de regadiu i secà de tot el terme, segons les qualitats i cultius, així com de la ramaderia de totes les classes existents en el present terme de LLucmajor, com a demostració, valoració i balanç per a quadrar l'Amillarament.

El sobredit cadastre es va acabar el 30 de Desembre de 1862, figurant com a president de la Junta pericial, Pere Antoni Socies, Batle de Lluçmajor, i com a perits Miquel Servera, Pere Odó Mut, Joan Caldés, Antoni Mesquida, Gabriel Clar i Salvà, Miquel Puig, Gabriel Salvà, Jaume Juan, Gabriel Salvà i Guillem Salvà. L'Ajuntament, una vegada examina la dita «Cartilla», la va trobar conforme, i va aprovar el 30 de Desembre de 1862, firmant Pere Antoni Socies, Batle, Bartomeu Contestí, Tinent 1er.; Gabriel Salvà, Tinent 2on.; Bernat Contestí; Jaume Joan, Miquel Puig; Francesc Aulet; Damià Salvà; Antelm Ferrerit; Llorenç Cirerol; i Nicolau Taverner, Secretari.

La recollida de dades, organització, i posterior composició, va ser tasca d'anys, que encara que al principi fos desconsoladora, al final va esdevenir molt profitosa, per les possibilitats que reporta el present cadastre, i que són nombroses, ja que la quantitat d'informació que facilita, tant pel que fa referència als topònims, cultius, extensions, propietaris, malnoms d'aquests, propietat urbana, ramadera, etc., és importantíssima. En el cas dels topònims, la relació comporta una llista de més de 400 noms, entre els quals figuren possessions de sobre conegudes, i altres desconegudes i fins i tot desaparegudes, com Albocàsser, La Bolan-

da, L'Esperta, Na Gregori Coll, Na Llarga, etc.

Pel que fa referència a la part agrícola, l'Amillarament, divideix el terme en 83 seccions, indicant les possessions, així com les subdivisions («establits»), amb els diferents cultius, anotant l'extensió amb un número de registre, el valor i el seu propietari.

Malauradament el mapa geomètric del terme de Lluçmajor, que completava el citat Amillarament, i del qual existien dues còpies, una d'elles la de l'Arxiu Històric de Lluçmajor, va desaparèixer i hom ignora el seu desí. En aquest hi figuraven perfectament identificats, a més de les 83 seccions esmentades, tots els establits de cada una d'elles, la qual cosa hauria esdevingut una eina molt important, per a la localització i estudi de les primeres parcel·lacions que es varen dur a terme.

Les grans possessions, es podria dir que, des de sempre, mantenien tota la superfície, en canvi altres importants, en segles anteriors havien sofert desmembracions de la seva integritat. Cal destacar en aquest sentit, la gran possessió de Galdent, un dels més grans latifundis del terme que en el segle XVIIè, era propietat dels Anacilia, la qual abrasava des del nucli urbà de Lluçmajor, fins a la partió del terme de Ciutat, amb una superfície pròxima a les 2000 quarterades (1.985 Qdes.), que tenia en un principi; en 1862, ja la trobam subdividida en múltiples parcel·lacions, algunes d'elles de notable extensió, com és el cas de la porció adquirida per Antoni Mendivil i Borreguero (931 Qdes), de les quals únicament n'hi havia 202 Qdes., que eren de

cultiu i que 13 anys més tard, intentà convertir part del seu territori en Colònia Agrícola, la qual cosa no perdurà i abans de finalitzar el segle XIVè, pràcticament era tot una ruïna. Altre establiment important era el de D. Manel de Villar, amb una extensió de 207 Qdes., i que és més conegut amb el nom de Vista Alegre.

En el cas d'aquelles possessions que conservaven tota la seva superfície, només una sobrepassava les 2000 quarterades, com és el cas de Son Granada (2.451 Qdes.). Altres com les de Sa Torre (1.945 Qdes.), S'Aguila (1.750 Qdes.), Betlem (785 Qdes.), Garonda (760 Qdes.), que encara gaudien del total de la seva notable extensió.

Els grans latifundis, estaven en mans de ciutadans com ho havien estat de sempre, encara que hi havia alguna possessió de notable extensió en mans de propietaris de Lluçmajor. En el cas dels ciutadans, citar els Vilallonga, amb una extensió que superava les 4.000 quarterades, amb dues úniques possessions (Son Granada i Sa Torre).

Anteriorment en el segle XVIII, el seu patrimoni rústic era major, ja que abraçava Es Puig de Ros, assolint així una extensió pròxima a les 5.000 quarterades. En el cadastre, Es Puig de Ros figura dividit en dues seccions havent passat a dos nous propietaris, a les hores coneguts com a Puig de Ros de baix o d'En Servera i Puig de Ros de Dalt o d'En Denús, essent propietaris respectius, D. Ramon Servera i D. Miquel Denús de Son Pieres.

Cal recordar que, a més, aquesta

TERME DE
LLUCMAJOR
ANY 1862

noble família posseïa altres latifundis, fora del terme de Lluçmajor, com Es Teix, a la muntanya, a la qual es destinava el bestiar, quan a les seves possessions de la marina, era tan escàs el menjar, amb un sistema de transhumància, que ha deixat alguns topònims, en el trajecte que abraçava el citat recorregut. (Pou d'Es Senyor de Sa Torre, en el terme de Sencelles).

En el segle XVI, també una noble família, la dels Sureda, en la Persona de Bernadí Sureda, ja posseïa una gran extensió, que comprenia possessions com les de Betlem, Capocorb, Solleric, Vallgornera, i So n'Albertí, agrupades totes en una de sola.

S'Aguila del Marquès de Vivot, tenia una superfície de 1.750 Qdes.; Capocorb Vell (510 Qdes.) i Lluçmet (580 Qdes.), que eren de Pere Rossinyol de Sagrañada, superaven les 1000 Qdes. Els gran propietaris de Lluçmajor, es repartien latifundis

com eren els de: Son verí de Baix (970 Qdes.), i Sa Llepassa (888 Qdes.), propietat de Gabriel Salvà i Salvà, que sumaven les 1800 Qdes.; i son Verí de Dalt (661 Qdes.) i Cals Frares (483 Qdes.), de D. Guillem Salvà i Gelabert, remuntaven les 1100 Qdes. Altre cas important era el de D. Gabriel Clar i Salvà, que entre Capocorb Nou (841 Qdes.), possessió que fou dels Jesuïtes, i que va obtenir per entroncament i So n'Albertí (515 Qdes.), sumava un patrimoni superior a les 1300 Qdes., o també el de Garonda (760 Qdes.), de D^a. Agustina Salvà, possessió que arranca des de la partió en So N'Albertí formant una estreta franja, que finalitza junt a la costa. L'extrem sud de la possessió, és conegut des d'antic amb el de s'Estanyol, o Salinar encara més antigament. El topònim queda ben reflexat en el cadastre, sota el nom d'Estanyol de Garonda, amb aquest indicatiu de pertinença, que aleshores tenia una superfície de 34 Qdes.

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR.
Tel. 66 24 90 (Dimarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Mollà, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Possessions com la sobredita de Capocorb nou, i la de Son Noguera del Camí o dels Frares, que fou dels Frares Agostins, procedien, la primera, segurament de l'expulsió de la Companyia de Jesús efectuada, en 1767, i la darrera prové de la desamortització definitiva, realitzada en el període de 1836-1846 i va ser adquirida per D. Miquel Salvà i Cardell. En 1862 tenia 182 Qdes. de superfície total.

Son Mulet de La Llagostera (dels

Mulet), estava fragmentada, en nombrosos establits, abraçant dues de les seccions, en les que estava dividit el terme, conservant així i tot casi 200 Qdes. íntegres, de les 540 que posseïa en un principi, i l'extensió més gran de cultiu de Vinya, de tot el terme.

Una secció, la 7ena., amb un total de 700 Qdes, únicament la formaven tres possessions Binificat (312 Qdes.), La Maimona (130 Qdes.) i Míner (256 Qdes.) totes elles en

mans de ciutadans. Binificat, del Comte d'Ayamans); i La Maimona i Míner del Marquès de Sa Bastida.

Observant a fons el mapa del terme, pel que fa referència l'Amillament, destaquen en la perifèria, les grans possessions, mentre que en la part interior, hi figuren les de menor extensió, i més encara, en la perifèria del nucli urbà, d'altres, més petites.

La febre parcel·laria, arranca d'aquest segle, i a principis del vinent, encara es recreeix, degut al començament de la indústria del calçat, on possessions que no havien sofert establits, acabaren per cedir, per exemple Son Taixaquet, Païsa, Sa Torre, S'Aguila, Sa Llepassa o Lluçamet, entre altres. Igualment Son Julià de Ca S'Hereu, possessió de 514 Qdes., en diversos anys, es va parcel·lar en nombrosos establits.

El cultiu més extens correspon als Cereals, seguit de les Figueres, i la Vinya. La part no cultivada (Garriga, Pinar, Ullastres, Erm i Improductiu), comptant a més la part que ocupava el poble, camins, torrents, etc., superava les 24.000 quarterades; mentre que el total del terme està xifrat en 46008 quarterades; O quartons, i 89 destres. Per tant el percentatge de terra cultivada, era de casi un 50%.

S'ha de dir que al segle XIXè, els conreus fonamentals (cereals, regadiu,...), donaren pas a uns altres com foren els ametllers, figueres, garroves, i un altre que esdevengué més important, que fou el de la vinya, segurament arran de la fil·loxera apareguda a França; fenomen que es repetí a Mallorca i concretament a Lluçmajor, en la darrera desena d'aquest segle.

En 1862 hi havia a Lluçmajor 1471 Qs. de vinya, repartides en quatre qualitats (141 Qs. de 1ª / 496 Qs. de 2ª / 732 Qs. de 3ª / 100 Qs. de 4ª), xifres bastant significatives, comparades amb les d'altres cultius, ocupant el tercer lloc d'aquells amb més extensió de Lluçmajor. Però trenta anys més tard, el 20 de maig de 1891, la fil·loxera aparegué a Lluçmajor, i va causar la desvalorització de la terra, i la ruïna dels seus propietaris. S'ha de tenir en compte que el cultiu de la vinya, estava en el punt més àlgid.

TALLERS CAÑELLAS — ROTGER

SERVEI OFICIAL

FIAT

• Encendido electrónico • 86 CV a 5.800 r.p.m.

• 1.581 c.c. • Velocidad máxima 177 Km/h

• Servodirección • Climatizador automático

• Tapicería en Lórica • Salpicadero con

revestimiento de madera • Asiento del

conductor regulable en altura • Cinturones

de seguridad traseros retráctiles • Elevunas

eléctricas y cierre centralizado • Espejos

retrovisores eléctricos • Faros antiniebla

• Pintura metalizada • Llantas de aleación

y neumáticos de perfil bajo.

TEMPRA ELITE 2.065.000 pts. clau en ma

C/ Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmajor)

Plaça Reina Maria Cristina, 12-B. Tel. 26 89 12 (S'Arenal)

Sobreviure a Cabrera

Mestre Pep i madò Agustina es varen conèixer a Cabrera l'any 1931, aquell any mestre Pep era un soldat i madò Agustina feia 6 anys que era a Cabrera, perquè mancaven braços per conrar un centenar de quarterades i els seus pares havien decidit d'anar-se'n cap allà, amb els seus 6 fills, a l'anomenada casa del pagès, per treba-

llar de sol a sol i per viure la pau d'una illa pràcticament deserta.

Mestre Pep recorda molt bé l'any de soldat de Cabrera però madò Agustina creu que varen ser uns anys de molta feina i de poc divertiment per als pocs joves que l'havien.

-Qui vos va enviar a Cabrera madò Agustina?

-L'amo en Damià de Son Ganxo de Manacor, era conegut nostre i va proposar a mon pare que anàs a fer feina per a ell. Aquest home duia les finques de Cabrera i de S'Avallat -passaven els animals d'un lloc a l'altre-. S'Avallat llavors no era d'en Verga sinó dels monjos de Porreres.

Hi anàrem per fer molta feina i de vegades encara ens ajudaven els soldats. Hi havia un centenar de quarterades que se conraven -ara deu fer 10 anys que no han fet cap solc-.

L'amo havia arrendat la finca a en Feliu de Porreres, propietari de Cabrera, però els amos no feien feina, i per això ens cercaren a nosaltres: els meus pares, les tres germanes i els tres germans.

-Què sembràveu?

-Blat, ordi, xeixa, faves...

-I teníeu molts d'animals?

-Teníem 10 a 12 truges i engreixàvem 2 porcs, també teníem devers 200 ovelles.

-I vos, mestre Pep, què hi fèieu per Cabrera?

-Vaig fer 3 mesos i mig de soldat, vaig fer tres rellevaments i abans de llicenciar-me, l'any 31 vaig anar a veure'ls tondre, jo ja començava a anar un poc darrera n'Agustina.

-Hi havia molts de soldats?

-Érem 8 soldats, un sergent i un caporal, no hi havia guàrdies civils ni carrabiners. Primer estàvem davall del castell, als pavellons, llavors ens en vàrem anar a la Comandància de Marina, on hi havia un caporal arrestat.

-I quines feines fèieu?

-Anàvem a cercar l'aigua amb unes botetes amb anses, amb un ase, perquè la font estava a 2 kms. del

quarter. Dúiem un viatge per a nosaltres i un per a la cantina. Més envant feren el quarter devora la font.

Anàvem a cercar les botelles per als acumuladors i pesaven molt.

Jo pescava tot allò que volia, baixava d'una barca a l'altra. Al Fort de na Moreia estirava la corda de la llagosta, dins el port hi agafàvem calamars i també mòlteres llargues. Una vegada els soldats agafaren un vell marí.

Teníem molt de temps per jugar a set i mig.

-I d'on trèieu el menjar?

-Venia el Correu de Palma, de la Companyia Mediterrània, dos pics per setmana. Tenia forma de iot, amb els pals molt alts -fins i tot els mariners es marejaven-. Amb aquest correu ens duien el menjar.

-Hi havia més gent a Cabrera?

-Sí, hi havia dos fanalers amb les seves famílies a cada far. Eren en Torres d'Andratx i don Simó de Palma. El germà de n'Agustina els duia el menjar cada setmana amb una bístia, perquè del moll al far hi havia devers 4 kms.

També hi havia un telegrafista, vivia darrera la casa del pagès, es comunicava amb Santanyí, i feia les feines que li comanaven... si hi havia un malalt greu... era un telegrafista particular, llavors no hi havia telèfons.

VENIEN BARQUES QUE ANAVEN A CERCAR CONTRABAN

-Hi havia gent de Mallorca?

-Venien barques que anaven a Alger a cercar contraban, venien amb bandera anglesa i només s'aturaven quan anaven buides. El capità

que feia de patró havia de saber un poc d'anglès, però tots eren mallorquins... i allà, com era un port sense duana quedaven en roda, enmig, no atracaven a la vorera. També venien submarins.

-I no en venia cap a pescar?

-Sí, venien barques de Palma i els pollencins anaven a pescar al Fort de na Moreu, a 18 milles del far.

-Quins arbres hi havia a Cabrera?

-Pins, alguns ullastres, a la part de l'Olla hi havia sivines, també hi havia ginebró i sobretot ginesta.

LES PÀSSERES FEIEN EL NIU PER LES PENYES

-I quins animals?

-Hi havia conills, guàtleres de pas, moltes tórtres, pàsseres que feien el niu per les penyes, algún teulader... i dugueren dues perdius, però un soldat en va matar una.

El que més abundava eren les sargantanes i no hi vaig veure mai cap dragó.

També hi havia cabres salvatges, sobretot damunt la Conillera, de vegades en menjàvem alguna de jove (diu madò Agustina), una vegada en férem entrar 50 dins els sestadors de les ovelles, tots paràvem perquè entrassin..., després se les endugueren a Palma perquè els soldats se les menjassin.

De totes maneres les cabres no s'acosten ni al sembrat ni a les garbes si els afuen el ca; miren el sembrat i belen de lluny però no s'hi acosten.

-Hi havia salvatgina?

-Jo vaig veure genetes, algún mostel i rates damunt l'illa dels Conills, una vegada una va mossegar una orela al garriguer.

-Coneixíeu tots els illots?

-Ja ho crec: na Pobra, na Foradada, na Rodona, na Plana, l'illa dels dragons, la Conillera, l'illa de les rates...

-I com se dividia el port?

-No hi havia aquesta cantina que hi ha ara, allà hi havia la casa dels amos. Sortint del port cap a l'esquerra hi havia el cap de Llebeig i cap a la dreta La Creueta, hi havien pintat tres creus a la paret amb sulfumant, perquè allà s'havien negat un capità i dos fills, amb una barqueta petita pegaren a una barca més grossa... i no trobaren ni la barqueta ni cap dels tres negats.

Just davall del castell hi havia el que s'anomenava La Cuina del Bisbe i llavors els Espaumadors.

DEIEN QUE HAVIEN DUIT 7.000 FRANCESOS

-I que deien dels francesos?

-No se'n parlava gaire però llaurant amb l'arada amb rodes trobaven ossos. Quan Espanya va tenir una guerra amb els francesos tots els presoners que feia els enviava a Cabrera. Deien que n'havien duit 7.000 i que se n'havien tornat 70. Llavors els feren un monument.

Deien que aquests presoners provaven de venir a Mallorca, damunt canyes ferles, feien fardells i tot el temps que eren eixutes aguantaven però llavors se'n posaven deu damunt i quan eren 10 milles endins se n'anaven per avall.

També deien que dins una cova fonda del puig de la Miranda hi havia molts d'ossos i que va venir

una barca de guerra amb una senalla d'aram amb anses per endur-se'n els ossos. A aquesta senalla la deixaren penjada però no se'n va fer molt de cas. Jo quan hi vaig anar fa 10 anys no la vaig veure.

-No hi havia cementeri?

-Sí, al cementeri feia més de 100 anys que hi havia una làpida de Ca'n Feliu. Per cert, els fills d'un Feliu entregaren Cabrera a la Propietat d'Intendència.

ELS ROJOS MATAREN ELS AMOS

-I vos quan vos n'anàreu de Cabrera madò Agustina?

-Devers l'any 32, i no hi tornarem fins l'any 36. Aquests 4 anys hi va haver un tal Manresa de Santanyí i quan va esclatar el Moviment els rojos se'n dugueren l'amo en Damià i els dos fills, en Joan i en Gaspar cap a Maó i els mataren, perquè anaven vestits de falangistes.

-I hi va haver més desgràcies a

causa de la guerra?

-També feren un poc malbé la capella, els quadres i la campana. Sempre havia vingut un capellà de Campos, don Pere Mas, venia cada 15 dies amb una barqueta a dir missa.

-I vosaltres quan tornàreu?

-Després del desembarc, ens va venir a cercar un campaner que li deien en Calco i tenia els queviures d'infanteria, donava el menjar al regiment de soldats. Tornarem a Cabrera fins el 1942, mig any abans de partir en Pep i jo ens havíem casat.

I com dèiem al principi, els records de Cabrera són millors per a mestre Pep que per a madò Agustina. Ella no hi ha volgut tornar mai perquè la feina era feixuga i a més devia enyorar el seu estimat. No li va quedar més remei que viure i sobreviure les solituds d'una illa quasi desèrtica.

Coloma Julià

**bonnin
Sanso**

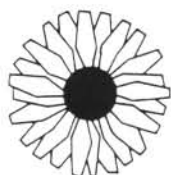
AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669
LLUCMAJOR (Mallorca)

SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Tots els nivells
- * Professorat nadiu titulat
- * Grups reduïts
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Endemés:

Classes de repàs d'anglès per als
exàmens de setembre d'EGB, BUP i FP

A Campos:

Matrícula oberta des del 15 de juny

(horabaixes)

Inici de cursos: 29 de juny

(dematins i horabaixes)

INFORMAU-VOS AL C/ Major, 12-1r.

(Edifici «La Caixa»)

07030 Campos. Tel. 65 28 98

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

HAMBURGUESES

«PERROS»

«PINCHOS»

«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

ROVER 114 S SPRITE

ROVER

Motor:	1.396 c.c. 5 velocidades
Potencia:	76 CV a 5.700 r.p.m.
Velocidad máxima:	165 Km/h.
Acceleración:	0-100 Km/h. en 11,3 seg.
Consumo:	a 90 Km/h. 4,8 l. a 120 Km/h. 6,5 l. en ciudad 7,5 l.

Equipamiento:	<ul style="list-style-type: none"> • Cierre centralizado. • Limpia-lava luneta trasera. • Cinturones de seguridad traseros. • Tapicería exclusiva «Renaissance». • Pre-instalación de radio. • Asiento trasero abatible en secciones 60/40. • Reloj digital. • Dos espejos retrovisores ajustables desde el interior. • Cuentarrevoluciones.
---------------	---

Precio máximo recomendado (I.V.A. y transporte incluidos)

3 Puertas: **1.148.000,—Ptas. (*)**
5 Puertas: **1.218.000,—Ptas. (*)**

ROVER

ILLA MOTORS, S.L.

Avenida Caballero R. Sanmartín, s/n.
Teléfono 66 01 46
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Quaderns del Fum Major

Papers i paperets

Llegir diaris (atenció al plural!) continua essent una activitat imprescindible per conèixer les fesomies dels fets que fan, són, mostren, afaiçonem aquest nostre ésser humà de final de milenari. Fins i tot per desferriar, entre silencis i ideologies d'inventari, l'ombra d'allò que no es diu. També és, per mi, una activitat ben divertida, quan puc, per un moment, allunyar les fetes esfereïdores que, de Somàlia a Sarajevo, de Maastrich a l'inevitable corrupció partidocràtica, m'envesten crues i despulladament humanes. També el transcórrer llucmajorer i els nostres personatges, personatges i persones generen escrits i cròniques que, tot plegat, poden donar una peculiar visió de la vila. Peculiar i, a la llarga, tirant de memòria i establint relacions, aclaridora: mostradora d'evidències, tant com de fets i opinions.

MESQUIDA - SON VERÍ

Al D 16, el diari que ja no compr, però continuu legint, ja que no voler ajudar a uns fets no vol dir ignorar-los, també n'hi trob de tot color. Des de l'inevitable Alemany, que m'envestia argumentant que el pensament no delinqueix, però continua deixant clar a la pràctica que el que no delinqueix és el seu, i inventant ascripcions i desqualificacions pels pobres errats de comptes o malvats conspiradors que desperten les seves fòbies tipificadíssimes. Així, delinqueixen els que ell qualifica de catalanistes. Des de la Consellera Munar (entre els seus errors, venia a dir —o eren faltes?— hi ha el catalanisme... o el dimittit gerent de l'empobrida Simfònica, a qui qualificava d'home dialogant i correcte «malgrat el seu catalanisme». Idò això, però no li donaré més camp per córrer, perquè allà on volia arribar és a aquestes línies que, al mateix diari, publicava l'amic ilocalitzable Biel Mesquida:

«Hàbit a Son Verí —antiga urbanit-

zació estiuenca s'arenalera— Ilucmajorera amb veinats de molts indrets de l'illa:

Sant Joan, Santa Maria del Camí, Alaró... —i em trob que en plena temporada l'ajuntament de Lluçmajor no té una idea més bona que posar les canonades del clavegueram i del gas. El resultat ja el podeu imaginar: pols a voler, polsagueres que han arrebossat jardins, cases, estiuejants i guiris. I per si no bastàs van acompanyades d'unes pudors que ataquen quan un manco ho espera i que provenen de la depuradora que ens hauria de perfumar les escatològiques deixalles. I ara, per arrodonir la feta, apareixen les algues que es moren per les calorades i han produït unes asqueroses, macabrenques, taques negres que els especialistes diuen que no tenen cap perill per la salut emperò produeixen un altre maler a les martiritzades pituitàries. Tota aquesta brutorada que ataca a la qualitat de vida no és un incontrolable huracà «Andreu» sinó que tendria remei si es racionalitzàs una micoia la tasca municipal. Si s'Arenal de Lluçmajor és un municipi d'estiueig els responsables de l'urbanisme claudria que se'n temessin que les obres i les construccions— especialment si són municipals no es poden fer durant la temporada alta. Per què això és tan mal d'entendre?

L'HISTORIADOR I L'EX PRESIDENT

Al Diario de Mallorca, a la secció Libre Directo que signa David Sureda, hi trava aquestes impagables, vovileques i radiogràfiques aventures, que es comenten ben totsotetes:

«L'ex-president Carter va tenir a Bellver un cicerone d'excepció, tant més per quant no l'havien convidat per aquesta funció. El doctor Font Obrador —conegut expert en la història universal de Lluçmajor— s'infiltra a la comitiva i explica a Jimmy Carter tots els detalls del famós castell. Sembla que fins i tot el bonal·lot de Tummy Bestard... es va sentir relegat i marginat per l'afany protagonista d'un home que comença a creure que els americans són de la seva propietat».

CENTRAL NAUTICA A S'ESTANYOL

També als diaris d'aquest final d'estiu hem pogut seguir el culebró estil «Dallas» amb els Kwaitis propietaris de Cala Cristal S.A. i Capo-

corb S.A., les empreses que volen balearitzar el darrer gran espai natural de la Marina, i l'administrador mallorquí, que —presumptament?— els ha fuit amb el gavet del negoci. I continuarà.

També pareix que continua la tragicomèdia de S'Estalella. Continua amb l'informe que, seguim amb la premsa, GESA ha comenat a una empresa danesa i, sembla esser, independent. La música ve a resultar que, amb els ritmes d'increment del consum d'energia elèctrica, les previsions de la necessitat d'una nova central de Gesa són correctes, així com també ho ve a esser l'afirmació que, S'Estalella és el millor emplaçament per la virtual i necessària central.

Els ecologistes de S'Estanyol hauran de tornar a posar-se en campanya. Suposant que en quedi cap, perquè no els he sentit piular contra la decisió de l'Ajuntament de tolerar la privatització i destrucció d'una part de la costa estanyolera per ampliar les instal·lacions de la central nàutica! o era Club Nàutic?

I això que el president de la corporació municipal, Gaspar Oliver, era un dels abanderats dels espams anti-central. Clar que Oliver oblidava tot sentiment ecologista per apuntar-se a la moguda dels qui s'oposen a les mesures que els científics defensen per la recuperació de Cabrera. Certament —tornam a la premsa— l'anomenada manifestació nàutica de Cabrera fracassa estrepitosament: només dues-centes dels vuit o deu milenars d'embarcacions recreatives hi assistiren.

Ara falta veure si Oliver defensarà el romanço de la «navegació lliure i responsable» per les aigües privatitzades del CN S'Estanyol. Les aigües i la terra: Podrem els ciutadans d'a peu o de pastera passejar o navegar lliure i responsablement per les instal·lacions ampliades de la central nàutica de S'Estanyol? Vendrà Oliver a la manifestació? D'on treurem la corrent que necessitaran els xalets o apartaments els propietaris dels nous punts d'atrancament? Quina coherència permet oposar-se a la destrucció d'un paratge per fer-hi

una Central que aprofitariem tots i alhora permetre'n la destrucció per fer-hi un port que aprofitaran uns pocs? Farà en Tomeu Penya una cançó contra el Club Nàutic? Ens queda cap argument per oposar-nos al port carboner, vull dir coherent, més enllà de la miserable defensa de la plusvàlua del xalet? Pobre S'Estalella, tan bell paratge que mereixia defensors més generosos i coherents. Acabarem plorant com a infants malcriats allò que no hem sabut defensar com adults raonables i coherents? El pitjor, és que el final tampoc no farà riure.

RABASCO: COM MÉS AMICS, MÉS ENDINS

També ho publicaven els diaris d'aquest estiu. Després que el PP consentís a desestructurar l'administració municipal perquè ASI comandada pel seu cabdill pogués traficar i exercir el virregnat plenipotenciari de S'Arenal, el Líder Rabasco es despenja dient que està a l'oposició, i pocs dies després demana més poder. He recordat la faula del ca que mossega la ma que li dona menjar. També una estremidora pel·lícula de Bergman: L'Ou de la Serp. Ara que, arreu d'Europa, sonen alarmes pel renaixement dels feixismes.

PAPERINS I PAPERETS

Sempre m'alegra la remor forestal de l'oratge als paperins que anuncien l'arribada de les festes de Santa Càndida. Uns paperins, coses d'aquest estiu extravagant i imprevisible, que enguany no s'han banyat i sempre són per a mí símbol d'aquest illot festiu dins el desert del balearitzat agost de la vila.

Al marge d'algunes fetes lamentables que esdevenen costum sense que ningú hi posi remei, com és ara el show dels divendres, més digne d'una telecinco qualsevol que d'una festa amb vergonya, o de la tamborada del diumenge dematí (pobres nins!), la notícia d'enguany ha estat la protesta de la banda de música.

Reivindicacions de promeses econòmiques incumplides i d'un local digne, duites a terme amb moderació i dignitat. Certament, he sentit també la versió alternativa que parla d'oposicions no passades i clans de poder dins la banda, però tenc mal de creure que tot un col·lectiu com aquest es deixi manipular per un clan a la siciliana, suposant que aquest existeixi i exerceixi.

En tot cas, una vergonya. Però ja sabem qui comanda actualment a la casa de la vila, que duu la vara i que duu els calçons, i a les opinions d'aquest darrer sobre la cultura, en pla «viva la muerte, cuando oigo la palabra cultura saco la pistola».

Quina llàstima, Senyor Monserrat. Tant com m'agrada saber, a través de la revista S'Unió de S'Arenal, algunes coses que no sabia sobre l'origen de la festa i vos explicàveu en un article ben interessant, malgrat els tòpics de l'avior que a l'hora de la veritat no semblen manifestar-se en relació a aspectes tan bàsics de la nostra herència cultural com és ara la llengua...

N'hauré de seguir parlant, però no em puc estar de reproduir una cita que podríem escriure amb lletres de ferro a la façana de la casa de la vila «Els polítics s'interessen només per les pròximes eleccions, els homes d'Estat, per les pròximes generacions».

SEGUIR INSISTINT

Ja que en parlam, acabarem amb preguntes antigues i urgents: Quants de striennis més ens farà esperar la Guàrdia Civil per fer la caserna nova i deixar de deteriorar el claustre i l'antic convent? Haurem d'esperar que s'esbuquin? Quines gestions fan en aquest sentit els nostres polítics? I els nostres —si en tenim— «homes d'Estat»?

Haurem d'organitzar una campanya amb firmes, manifestacions i tota la pesca? Fins quan haurem d'esperar per tenir una casa de cultura que necessitam com el pa? Seguirem insistint.

Miquel Cardell

El búnquer del Sr. Rabasco o les amenaces de l'infractor

A principis d'estiu, el batle de Ciutat va editar unes paperetes on s'avisava els turistes que anessin amb compte amb les clavelleres perquè era possible que els estafassin. Hi va haver molt d'enrenou, les clavelleres se sentiren ofeses i valguí que no va parlar dels pateters perquè la cosa hagués pogut ser més grossa.

El batle va ser acusat de racista i de discriminador i fins i tot hi hagué amenaces de manifestacions davant de l'Ajuntament. El batle, tot simplement avisava als ciutadans honrats del perill que corrien a causa d'uns infractors i se l'amenaçava amb manifestar-se. Una cosa semblant ens ha passat a Lluçmajor.

El cap de Costes ha donat l'ordre de la paralització de les obres il·legals que es feien sobre la platja (que no és propietat de l'Ajuntament). Obres que a les quals tan sols no es tenia el corresponent permís i ens trobam amb la qüestió que el Sr. Rabasco (regidor d'urbanisme de Lluçmajor i principal culpable de la infracció) amenaça amb una gran manifestació popular si li fan tancar el que ha edificat il·legalment. L'infractor es torna en contra de l'autoritat legalment constituïda i encara l'amenaça.

¿Es que quan feia de policia i denunciava algun malfactor que havia infringit la llei, si aquest es tornava en contra seva, li semblava just?

No sabem quina era la seva opinió en casos com aquest, però sí que ens fa vergonya tenir un regidor d'urbanisme que hauria de tenir una credibilitat per poder posar ordre i que, amb declaracions com les seves, no fa més que convidar els infractors a

continuar per aquest camí que els ensenyau, i en cas que se'ls ordeni la paralització de les obres l'amenaçin amb manifestacions o altres tipus de pressios per poder aconseguir els vostres objectius il·legals.

Sr. Rabasco, li voldríem recordar aquesta màxima evangèlica que diu «per les seves obres els coneixereu» i a vos, els propis votants i tot ja us comencen a conèixer.

Col·lectiu Ventim

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

major

Antònia Tseru

PERRUQUERIA UNISEX

C/. Major, 7 - Telèfon 66 13 59
LLUCMAJOR (Mallorca)

Aquest mes de vacances els habitants de la penya, com tots els llucmajorers, han abandonat els seus hàbitats habituals i se n'han anat a estiuejar; el falcó, a s'Estanyol; el mussolet a s'Arenal i només l'òliba ha quedat al poble. Diu que a l'església i al lloc Sagrat és on fa més fresca de tot el terme.

A s'Arenal, les coses no han canviat molt. Malgrat les promeses electorals del Sr. Rabasco, els contenidors de primera fila no són suficients i les bosses, a punt de migdia, omplen el carrer. Algun d'aquests carrers necessita urgentment una desinfecció, perquè més que un carrer collindant a la platja sembla un carreró de devers el barri xinès. Al seu vídeo electoral ens mostrava i deia que acabaria amb les aigües residuals (merda) pels carrers. Enguany no només n'hi ha hagut al carrer Miramar sinó a d'altres de més amunt.

Les irregularitats urbanístiques han augmentat en relació als altres anys, i d'això ja s'han fet ressò els diaris provincials. Es clar que tot té una explicació: el regidor d'urbanisme era de vacances! i el celador d'obres, com sempre, castigat al seu despatx de l'Ajuntament, no fos cosa que ens deixàs en evidència. I continuam parlant del que té per bandera: l'ètica, el civisme, la no demagògia i el donar bon exemple perquè els súbdits del seu reialme prenguin llum de na Pintora... al funeral de la mare del regidor Joan Puigsever, quan més gent hi havia al portal de l'església, arribà amb el cotxe, parlà amb dos celadors i el deixà aparcats damunt la voravia.

L'òliba no sap si els municipals li guardaren fins que va tornar sortir o si se l'endugueren a aparcar a un altre lloc. Tant si va ser una cosa com l'altra no és estrany que es necessiti més personal a l'Ajuntament. De totes maneres, si per a regidors d'aquesta mena es convocassin algunes places d'ajuda de cambra, els podrien pagar el sou base i ens sortirien més barats que si per a aquests quefers empen municipals.

SPORTS

ca'n salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

LLENCERIA

Llaços i Botons

MERCERIA

MODA INFANTIL I JOVENIL

C/ Major, 101 - Tel. 12 01 34 (Llucmajor)

Del casament del Consistori amb el president del club nàutic de s'Arenal no hi ha cap dubte. L'Ajuntament, amb el vist i plau de la directiva (se suposa) ha convertit el club en la merdera de s'Arenal. Les conduccions de les aigües pluvials (plàstics, taps, pots i un llarg etc.) arriben al club (dels pobres, és clar). Amb les primeres pluges de setembre tota la brutor de s'Arenal anirà a parar al club (dels desemparats, és clar). Esperem que com l'any de la torrentada, als que tenen la desgràcia d'haver-los posat un tub de desaigua enfront de la seva embarcació (els tubs tenen devers 50 cm. de diàmetre i el desnivell que hi ha de la part alta de s'Arenal al nivell de la mar és de més de 30 m.) no hagin d'anar a cercar la barca al fons del club o per devers ca'n Pastilla.

Per cert, que no sabem qui va ser l'enginyer que va supervisar la formigonada de l'antic varador del club, ja que quan varen posar les canonades es va desprendre tota la massa que formava els nous amarraments. Els càlculs de l'entès i la supervisió del «President», fallaren.

Els socis del club dels «deixats de la má de... el President» van molt bufats. Han fet una recollida de firmes en protesta contra la grua per fer «jumping» que durant tot l'estiu ha molestat els socis i que, al mateix temps ha donat una mala imatge a la platja de s'Arenal. Quan els ajuntaments procuren no tenir obres a les zones turístiques en plena temporada, el negociat (no nàutic) del club de s'Arenal hi munta una grua de devers cinquanta metres d'alçada. A més d'un treballador estranger que havia vingut a Mallorca per desconnectar de la seva feina, la grua li deu haver duit permanentment

mals records.

Aquests socis del «club de les clavegueres» estan molt preocupats, ja que com que coneixen les qualitats empresarials del «President», temen que si cobra els 2.500.000 ptes. que es diu que s'ha de pagar al club de lloguer, animat pel negoci, l'any qui ve llogui l'altra esplanada als cotxes de xoc, als cavallets i que si ens ha de donar uns quants duros més hi tinguin també claveglleres esperant els turistes que van d'excursió amb el Glass Botton Boat.

El club nàutic no és més que un aparcament de cotxes. A s'Arenal, a la zona de la platja és difícil aparcar; hi ha persones que han pagat més d'un milió de pessetes per fer-se socis malgrat no tinguin barca ni siguin aficionats a la mar. Comprar un aparcament val més del doble. Aquest problema, emperò, ja ve d'enrera, perquè abans de fer-se el club dels rics, a una junta general hi hagué un enfrontament entre el Sr. Gaspar Oliver (aleshores soldat ras) i l'actual president, amb actes notarials p'enmig on s'acusa el President de deixar entrar a l'aparcament, cotxes de persones que no eren sòcies, mentre que dissabtes, diumenges dematí, els qui han d'anar a pescar no poden entrar l'automòbil.

Fa uns anys, al «club dels afortunats» on té la barca el President, també hi va haver una junta general on es va acusar la directiva de negligència en aquest aspecte, però com sempre, res no es va aclarir. Enguany la cosa ha vesat; els socis veuen, impotents, com tenen dificultats o no poden aparcar mentre està ple de gent que l'hi aparca i no és soci.

Els ànims estan calents, fins i tot els qui es diuen

amics del president critiquen aquella prepotència i el poc cas que fa de les peticions de socis que, al cap i a la fi, són els vertaders amos del club.

Per donar un exemple concret de la gran demanda d'aparcaments i no de llocs d'amarrada, vos direm que el regidor d'ASI encarregat de l'agricultura ha canviat l'arada amb la vorera de la mar. Es pot veure el seu automòbil a l'esplanada del club amb un bon adhesiu del mateix perquè ningú no es malpensi i en possessió d'un obridor automàtic (5.000 ptes) Com que estam segurs que el President no gosaria fer un regal que val una doblorada (fer-se soci), creim que l'esmentat regidor, o no va acabar els doblers amb la campanya electoral o ha hagut de vendre alguna finqueta.

Del que sí es parla és de fer aparcaments baix de Plaça, per vendre als del redol. Això és una obra on podria haver un duro per guanyar, i a més podrien afavorir a quatre persones molt determinades, però d'això, si les coses es concreten, ja en parlarem, i detalladament, més endavant.

Durant l'estiu les noves ens arriben de la vorera de la mar, i, especialment de S'Estanyol. El mes de juliol s'acabava amb la sorprenent decisió d'aprovar, per part de la majoria municipal PP-ASI, l'ampliació del Club Náutic de S'Estanyol. Aquesta vegada tot estava ben cuinat i els socialistes protestaren debades.

El falconet es feia creus quan el Director General de Promoció Industrial i primer tinent de batle defensà el projecte. Fa un parell d'anys que arplegava firmes contra l'ampliació. Per cert, nombrosos ciutadans —que donaren suport a la iniciativa— estan disposats a demanar-li si ara dirà que totes les firmes són també a favor de l'ampliació.

Però, tot té la seva explicació. El mussolet diu que el nou projecte d'ampliació del Club Náutic de S'Estanyol modificarà les edificacions actuals de les instal·lacions portuàries. És a dir, que la casa del regidor d'Hisenda quedarà sense noses i emperons. Aquesta pot ésser, sense cap dubte, una de les raons del canvi d'opinió d'en Lluç Tomàs.

També diuen que la decisió de la majoria PP-ASI res-

pon a un canvi de favors. El president del Club va donar la cara per a la iniciativa del batle Gaspar contra la normativa del Parc Nacional de Cabrera i per això no hi ha res que dir a l'ampliació.

Ixerrant de Cabrera, els parents del falconet que viuen en el Parc Nacional li contaren que la representació de S'Estanyol a la manifestació de barques era una de les més nombroses. Els socis aprofitaren l'esdeveniment per lluir les embarcacions i exposar —com si d'una fira es tractàs— els seus llaüts, velers o iots.

Volgueren demostrar, amb una expedició de «la armada millonaria», que ells volen anar a Cabrera quan els passi pels nassos i que no els va bé haver de demanar permís per anar-hi.

No tots varen ésser vacances en el mes d'agost. La Banda de Música va aprofitar les festes de Santa Càndida per denunciar a l'opinió pública que l'Ajuntament no complia els seus compromisos econòmics. Per això l'agrupació musical no va estar present a l'ofrena de la Patrona i l'acte pareixia més un funeral que una manifestació de festa.

De moment tot segueix igual. L'Ajuntament estava de vacances i el Batle encara no ha signat el taló. Haurem d'esperar la sessió plenària d'aquest mes de setembre per veure si el regidor de Cultura té un poc de mà esquerra —els de dretes també n'haurien de tenir— i tot s'arregli. La Banda i els seus músics són una institució a conservar i potenciar.

L'òliba, tota una autoritat en temes municipals, diu que l'Ajuntament ha fet vacances només de certes coses. Si no, que ho demanin als interessats per participar a les oposicions d'administratius municipals. Just havien formalitzat les instàncies i ja reberen la convocatòria de la primera prova selectiva.

Molts se demanen a què es deu la sorprenent rapidesa dels exàmens quan inicialment estaven prevists després de les Fires. Amb això, l'Ajuntament és clar que no ha anat de verbes ni ha fet vacances.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

Jocs Olímpics Barcelona '92

Joan Quintana va portar la torxa olímpica representant Lluçmajor

A les onze en punt del matí, amb una puntualitat britànica, el passat 22 de juliol, el veler mallorquí «Rafel Verdera» deixava a Palma la torxa olímpica. Enric Vidal, president de Vaixells d'època, va entregar la flama al batle de Palma, Joan Fageda, el qual la va cedir al primer rellevador, Guillem Timoner, sis vegades campió del món de tras moto stayer, el qual va realitzar els cinc-cents metres més immediats de la torxa a la nostra illa.

A partir d'aquí va començar la història del foc olímpic a Mallorca. Després d'un primer recorregut interurbà, la torxa va iniciar el camí cap a la part forana, per la comarcal 717. Va ser justament en aquesta carrera, en el punt kilomètric 18, dos

Joan Quintana Oliver, va esser un dels portadors més joves de la Torxa Olímpica i també el representant del municipi de Lluçmajor

abans d'arribar a Algaida, on el representant del municipi de Lluçmajor, Joan Quintana Oliver, rebia la

flama olímpica per transportar-la cinc-cents metres més, metres que li degueren semblar pocs en un dia

que mai no oblidarà.

La torxa va continuar la marxa en mans de més de cent rellevadors abans d'arribar al port de Sóller on embarcaria en el «Rosalynd» cap a Barcelona i allà, dos dies més tard, s'encendria i es mantendria viva mentre duraren aquests jocs tan extraordinaris, quant a resultats, per a l'esport espanyol.

L'atleta lluçmajorer, Joan Quintana, un dels més joves portadors de la torxa, per ventura als quinze anys no pot comprendre allò que ha significat

representar un municipi amb devers devuit mil habitants. Però estam segurs que amb el pas del temps ho entendrà i sabrà que aquesta gesta ha estat única i se'n sentirà orgullós.

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

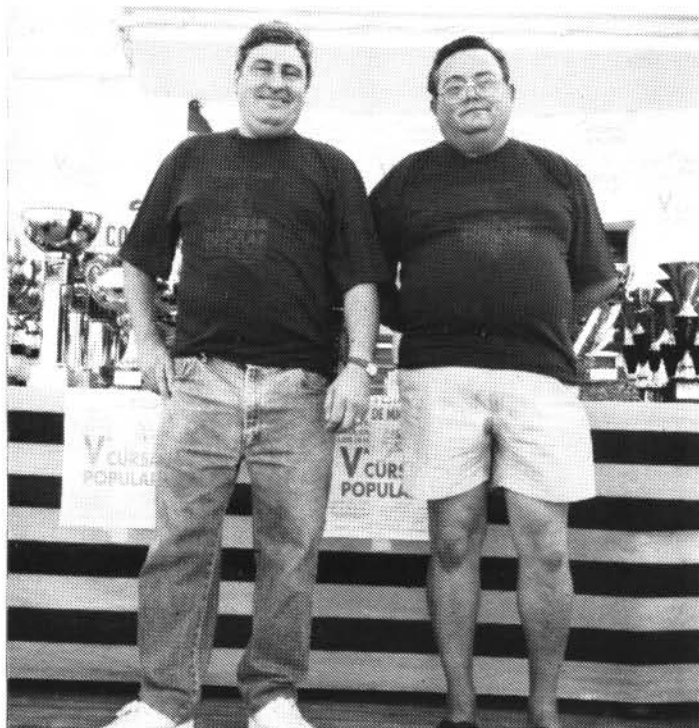
CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

S'Estanyol de Migjorn

Viena Cursa Popular Sant Jaume 92

Pere Cantallops i Biel Paniza, varen tornar esser els protagonistes i organitzadors d'una gran diada esportiva. (Foto: M. Oliver)

J.Q.
Biel Paniza (Bar Ca Na Marola) i Pere Cantallops (Pintures automòbils) varen ser els organitzadors i patrocinadors de la sisena Cursa Popular Sant Jaume 92 que es va disputar a S'Estanyol el 26 de juliol i que va comptar amb uns artístics trofeus que sense dubtes són els millors que s'atorguen a totes les curses que s'organitzen a la nostra illa.

Les classificacions, en els primers llocs són aquestes:
PRE MINI MASCULÍ «A» (1987 i posteriors). Distància: 60 metres. 1e. Bartomeu Llompart, 2n. Miquel Amengual, 3r. Ivan Moviel, 4t. Joan Farrés i 5è. Xavier Llompart.
Locals: 1r. Jacobo Lobo, 2n. Miquel A. Rigo.
PRE MINI MASCULÍ «B» (1986 i post. Distància, 60 metres).

1r. Pedro Clar, 2n. Carles Ferrer, 3r. Phillip Ritzner, 4t. C. David i 5è. Antoni Garcias.

Locals: 1r. Bartomeu Blanch i 2n. Miquel A. Rosi.
PRE MINI FEMENÍ (1986 i post. Dist. 60 m.)

1a. Maria Manresa, 2a. Margalida Martorell, 3a. Maria Pau Farrés, 4a. V. Ritzzen.

Locals: 1a. Laura Ogazón, 2a. Antònia Morell.

MINI FEMENÍ (1984 i 85. Dist. 430 m.)

1a. Marian Campillo, 2a. Maria del Mar Blanch, 3a. Carlota Delgado, 4a. Maria Marqués, 5ena. Antònia Cerdà.

Locals: 1a. Rita Manresa, 2a. Catalina I. Mascaró.

MINI MASCULÍ (1984 i 85. Dist. 430 m.)

1r. Q. Marfín, 2n. Jaume Server, 3r. Miquel Manresa, 4t. Francesc M. Venero i 5è Pau Vidal.

Locals: 1r. Mateu Caldés, 2n. Miquel Cardona.

BENJAMÍ FEMENÍ (1982 i 83. Dist. 750 m.)

1a. Antònia Oliver, 2a. Maria M. Pérez, 3a. Josefina Campillo, 4a. A. Vila, 5ena. Maria Oliver.

Locals: 1a. Catalina M. Vidal, 2a. Joana A. Tomàs.

BENJAMÍ MASCULÍ (1982 i 83. Dist. 750 m.)

1r. Daniel Pieras, 2n. Xavier Bonnin, 3r. Matias Bonet, 4t. Rafel Marquès, 5è. A. Mejías.

Locals: 1r. Andreu Santamaría, 2n. Sebastià Canyelles.

ALEVÍ FEMENÍ (1980 i 81. Dist. 750 m.)

1a. Maria Ll. Garcia, 2a. Aina M. Amengual, 3a. C. Mataró.

ALEVÍ MASCULÍ (1980 i 81. Dist. 1.260 m.)

1r. Jaume Quetglas, 2n. Guillem Moreno, 3r. Llorenç Puyalto, 4t. Tomeu Cortès, 5è Pere Tomàs.

Locals: 1r. Joan Burguera.
INFANTIL FEMENÍ (1977, 78 i 79. Dist. 1.260 m.)

1a. Catalina Oliver, 2a. Raquel Nicolas, 3a. Antònia Campillo, 4a. Miriam Marquès, 5ena. Eva Ribot.

Locals: 1a. Joana M.

Quintana.

INFANTIL MASCULÍ (1977, 78 i 79. Dist. 2.460 m.)

1r. David Ordóñez, 2n. Albert Mudarra, 3r. Joan Quintana, 4t. Miquel Mesquida i 5è F. Molina.

Locals: 1r. Pau Tomàs, 2n. Joan P. Lobo.

SENIOR FEMENI (1976 i anteriors. Dist. 2.460 m.)

1a. Maria J. Pellicer, 2a. Maribel Oliver.

JUVENIL MASCULÍ (de 1972 al 76. Dist. 4.860 m.)

1r. J. Román Esribano, 2n. Antoni Mesquida, 3r. Antoni Guillem, 4t. Esteve Barceló, 5è. Antoni Llaneres.

Locals: 1r. Pep Cortès, 2n. Guillem Bibiloni.

VETENRANS (1952 i anteriors. Dist. 4.860 m.)

1r. Mateu Morlà, 2n. G. Tunrell, 3r. Sebastià Adrover, 4t. Joan Barceló i 5è Rafel Mora.

Locals: 1r. Joan Quintana.

Corredor més veterà: Pere Cànaves (24-07-32).

SENIOR MASCULÍ (1971 i anteriors. Dist. 7.260 m.)

1r. Vicenç Orgazón (guanyador absolut), 2n. Manuel Muñoz, 3r. Miquel Font, 4t. Josep Carrion, 5è. F. Mejías.

Locals: R. Atenza, 2n. Miquel Gual.

EL SALO DE PERRUQUERIA I BELLESA DE LES

GERMANES PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres de 9 a 12 i de 15 a 19 i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14
LLUCMAJOR

Regional Preferent

El CD Espanya confia en la Cantera

Joan Quintana

Ja tornam a ser a la Regional Preferent després d'haver tastat la mel de la IIIª Divisió i delm només tastat, perquè l'Espanya només esporàdicament apareix a la categoria de bronze del futbol, darrerament un pic cada deu anys, i és que per ventura, si s'analitza detingudament, és la categoria que més li convé a l'equip llucmajorer.

NOU PRESIDENT I NOU ENTRENADOR

Darrera han quedat els ecos d'una categoria superior, que ho va ser en tots sentits, perquè l'equip que va comandar Pep Mòjer i que dirigiren des de la banqueta, primer Pérez i després Tauler, va descendir per mèrits propis. Ara, l'Espanya, qui sap si recordant l'experiència negativa de la passada temporada, té tota la confiança en la cantera i ho ha fet en una quasi cent per cent, amb jugadors de casa que mentre no es demostrí el contrari i facin vida d'esportista, que no és la mateixa cosa que fer esport, poden ser tan vàlids, com qualsevol. També el nou president, Jordi Martí ha volgut que l'entrenador sigui un llucmajorer, Joan Llompart, al primer no al coneixem com a primer mandatari però sí en la seva etapa com a directiu i un dels majors al·licients que el movien a ocupar el càrrec és que tenia dos fills que jugaven -i juguen- amb l'Espanya.

A l'entrenador, sí que el coneixem i sabem que és un bon conxedor del futbol balear, un estudiós d'aquest esport i és una sort, -ja ho hem dit en altres ocasions- tenir-lo entre no-

L'alineació de la temporada, en la lliga 1992-93, amb nou jugadors de la cantera local

saltes.

ZERO EN RELACIONS PÚBLIQUES

Sempre m'he queixat, a través d'aquestes planes, de les directives passades del CD Espanya perquè no tenien una persona que informàs la premsa de tot

l'esdevenir del club, diferents components de les plantilles, fitxatges, baixes de jugadors, integrants de les juntes directives, amistosos jugats i un llarg etcètera de tot el que pot passar en un club de futbol i que sigui interessant per a l'opinió pública. Ara, amb la nova directiva, continuam

igual, zero en relacions públiques, per la qual cosa em sap greu no poder oferir als lectors més informació del CD Espanya, que hagués estat el meu desig, tot allò que sé ho he agafat al vol i ho he ofert i ho continuaré oferint mentre alguna cosa o algú no m'ho impedeixi.

Un altre llucmajorer portador de la torxa

Tomàs Cantallops Salvà, com a voluntari olímpic

Passades les 21' 30 hores, quan ja començava a enfosquir, la flama olímpica es dirigia al seu darrer destí, camí del port de Sóller. En el quilòmetre 167, l'esperava un altre llucmajorer, Tomàs Cantallops Salvà, el qual va portar la torxa com a voluntari olímpic en representació de la Direcció General d'Esports del Govern Balear.

Condicions geogràfiques i històriques han donat a Mallorca el paper d'haver

Tomàs Cantallops i Salvà

estat llindar de la inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona, els kms. que va recórrer la flama olímpica sobre terra mallorquina varen significar un important esdeveniment, per tal motiu no podíem passar per alt que un d'aquests portadors fos Tomàs Cantallops, el qual, als 39 anys, ha tengut el merescut premi per tot el que ha treballat en favor de l'esport i especialment de l'atletisme.

IVa. Milla Urbana Ciutat de Llucmajor

J. M^o. Q.

La IV^a Milla Ciutat de Llucmajor va tenir lloc al mateix matí del dissabte, dia 8 d'agost, amb un recorregut urbà de 1609 m. pels carrers Font, P. Espanya, Bisbe Taixaquet, P. Jaume III, un altre cop pel carrer B. Taixaquet i arribada a la mateixa Plaça d'Espanya. La classificació va ser la següent en les diferents categories:

ALEVÍ MASCULÍ

-Any de naixement: 1980-81.

- 1r. Jaume Quetglas (5' 34" 7)
- 2n. Oscar Campiño (5' 45" 9)
- 3r. Tomeu Obrador (5' 49" 6)
- 4t. J. Antoni Cantalops
- 5è. Miquel Pons, 6è Tomeu Cortès, 7è Tomàs R. Morcillo, 8è Esteve Liñan, 9è Joan Gual Feliu, 10è Angel López, 11è Miquel A. Cantalops, 12è Rafel Fernández, 13è Antoni López, 14è. Miquel Maimó Gelabert.

INFANTIL FEMENÍ

-Any de naixement: 1978-79.

- 1a. Catalina Oliver (5' 43" 9).
- 2a. Margalida Portell (6' 20" 2).
- 3a. Isabel Portell (7' 58" 8).
- 4a. Carme Ruiz Noguera, 5ena. Catí Alzamora, 6ena. Joana M. Quintana i 7ena. M. Carme Ferrer.

INFANTIL MASCULÍ

-Any de naixement 1978-79.

- 1r. Miquel Martorell (5' 09" 5)
- 2n. Martí Mir (5' 13" 6).
- 3r. Miquel Mesquida, 4t.

Miquel Salamanca, 5è. Eduard Hernández, 6è Antoni Coll, 7è. Esteve Moragues, 8è. Pere J. Lobo, 9è. Joan J. González, 11è. Josep M. Gil, 12è Josema F. Liñan.

CADETTE FEMENI

-Any de naixement 1975-76-77

- 1a. Margalida Vidal (5' 03" 9)
- 2a. Joana Cabanellas (5' 55" 3)
- 3a. Antonia Barceló (8' 29" 9)

CADETTE MASCULÍ

-Any de naixement (1975-76-77)

- 1r. Llorenç Fullana, 2n. Josep Muñoz, 3r. Joan Quintana Oliver, 4t. Esteve Barceló, 5è. Albert Mudarra, 6è. Jaume Baron Puigserver, 7è. Guillem Bibiloni, 8è. Jacinto Carmona, 10è. Daniel Campillo, 11è. David Alcolecha Fuentes.

VETERANS "B"

-Any de naixement: 42 i anteriors).

- 1r. Sebastià Adrover (5' 19" 7).
- 2n. Gabriel Orell Campomar (6' 29" 6).
- 3r. Tomeu Corró (6' 44" 5).
- 4t. Sebastià Gomila, 5è Miquel Bonnín.

DISMINUITS FEMENINS

-Any de naixement: 78 i anteriors.

- 1a. Isabel López (7' 35" 9).
- 2a. Margalida Mora Roselló (11' 17" 7).
- 3a. Francesca Ferrer Maiol i 4a. Catí Fullana Matas.

DISMINUITS MASCULÍ

-Any de naixement: 78 i anteriors.

- 1r. Francesc J. Solano (5' 40" 1).
- 2n. Carmelo Martínez (6' 09" 3)
- 3r. Bartomeu Gelabert Abrines (7' 20" 9) i 4t. Julià Castillo Marquès.

MASCULINS "A"

-Any de naixement 1972-73-74).

- 1r. Antoni Mesquida (4' 42" 8).
- 2n. Joan A. Pérez Espinosa (4' 51" 9)
- 3r. Josep Cortès Miralles (5' 01" 7) i 4t. Joan Barceló Cerdà.

FEMENINS

-Any de naixement: 74 i anteriors.

- 1a. Maria J. Pellicer (6' 04" 2)
- 2a. Isabel Nuñez (6' 48" 3).
- 3a. Litas López (6' 48" 3)
- 4a. Maribel Oliver García i 5ena. Maria Flores Ramón.

VETERANS "A"

-Any de naixement: 43 al 52)

- 1r. Antoni Jurado Avalos (5' 09" 3).
- 2n. Francesc Páramo (5' 22" 6)

3r. Joan Barceló Prohens (5' 35" 9), 4t. Manuel Ramírez, 5è Joan Quintana Castell i 6è. Francesc Cya-dradi Fernández.

ABSOLUTA

-Any de naixement: 71 i anteriors).

1. Manuel Muñoz (4' 37" 2)
- 2n. Angel Vergara (4' 37" 6)
- 3r. Josep Caprion (4' 38" 5), 4t. Lluís Carmona, 5è. J. Miquel parets, 6è. Miquel Gual Perelló, 7è Jaume Mulet, 8è Ramon Ramos, 9è. J. Vaquer Tomàs i 10è Pere J. Leon Piqueras.

ALTRES PREMÍS

Corredor més veterà: Joan Barceló Prohens, nascut el 10-9-43.

Corredora més veterana: Maribel Oliver García, nascuda el 16-2-55.

Corredor més jove: Joan Gual Feliu, nascut el 1983.

Corredora més jove: Catí Alzamora Fornés, nascuda el 14-10-79.

Club que més atletes ha classificat entre totes les categories.

Club Atletisme Llucmajor, que ha classificat 14 atletes, va tenir trofeu i quinze mil pessetes.

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA

GARCIAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Per a les nines i nins llucmajorers

III^a Cursa Popular

Joana M^a. Quintana

El passat 8 d'agost, dins del programa de festes de Santa Càndida, va tenir lloc la III^a Cursa Popular per a les nines i els nins de Llucmajor. Les proves començaren a les 9' 30 del matí i tingueren una nombrosa participació, tant de públic com de corredors. Quant als resultats, foren els següents:

BENJAMÍ MASCULÍ «A»
(any de naixement: 1983. Distància: 200 m.).

1r. Joan Gual (33' 5), 2n. Sergi González, 3r. Miquel Fiol, 4t. Manuel Sánchez, 5è. P. Gálvez, 6è. Pere Clar, 7è. J. Berry, 8è. Rafel Garcías i 9è. Jaume Tomàs.

BENJAMÍ FEMENÍ «A»
(1983. Dist. 200 m.).

1a. Maria C. González (35' 6), 2a. Mònica Jimé-

nez, 3a. Maria M. Pérez, 4a. V. Gómez, 5ena. Maria E. Fernández, 6ena. Maria Martí i 7ena. Carolina Valero.

BENJAMÍ FEMENÍ «B»
(1982. Dist. 200 m.).

1a. Antònia Oliver (34' 2), 2a. Catalina M. Vidal, 3a. V. Marín, 4a. Maria M. Sampol, 5ena. M. Llopart, 6ena. Maria A. Gelabert.

BENJAMÍ MASCULÍ «B»
(1983. Dist. 300 m.).

1r. Rafel Ramos (56' 0), 2n. Andreu Liñan, 3r. Andreu Santamaria, 4t. Sebastià Canyelles, 5è. Miquel F. Guillaume, 6è. Jaume Gortarredona, 7è. Jaume Tomàs, 8è. Alberto J. Gil, 9è. Andreu Burguera i 10è. Antoni Bibiloni.

ALEVÍ FEMENÍ (1980-81.
Dist. 300 m.)

1a. Sandra Piqueras (53' 7), 2a. Maria Ll. Gra-

cia (56' 1), 3a. Aina M. Pegregosa, 4a. Maria Coll, 5ena. Joana Moragues, 6ena. Maria del Carme Atenza, 7ena. Margalida González, 8ena. Maria I. Gálvez, 9ena. Margalida Manresa, 10ena. Antònia Morcillo, 11ena. Verònica Sarmiento.

PRE INICIACIÓ MASC. «A»
(87 i post. Dist. 40 m.).

1r. Jacobo Lobo, 2n. A. Lián.

PRE INICIACIÓ MASC. «B»
(1986. Dist. 40 m.).

1r. Bartomeu Gual, 2n. Bartomeu Llopart, 3r. Joan Nonell.

INICIACIÓ MASCULÍ «A»
(1985. Dist. 60 m.).

1r. Joan G. Moragues, 2n. Miquel Manresa, 3r. Jesús Fernández.

PRE INICIACIÓ FEMENÍ «B»
(1986. Dist. 40 m.).

1a. El isenda Cantallops, 2a. Maria Manresa, 3a. Maria F. Lascolas.

INICIACIÓ FEMENÍ «A»
(1984. Dist. 80 m.).

1a. Maria del Mar Blanch, 2a. Malte Noguera, 3a. Sandra Barceló.

INICIACIÓ MASCULÍ «B»
(1984. Dist. 80 m.).

1r. Mateu Caldés, 2n. Miquel A. Mut, 3r. Rafel Joan.

INICIACIÓ FEMENÍ «A»
(1985. Dist. 60 m.).

1a. Joana M. Lindres, 2a. Catalina Mascaró, 3a. Maria del Mar Luna.

PRE INICIACIÓ M. «B»
(1986. Dist. 40 m.).

1r. S. Nevado, 2n. Bartomeu Blanch, 3er. Pere A. Oliver.

PRE INICIACIÓ F. «A» (87 i post.
Dist. 40 m.)

1a. Catalina Servera, 2a. Antònia Morell, 3a. Maria del Mar Nieto.

SA PERXA, S.A.

**CARNISSERIA
FÀBRICA D'EMBOTITS**

SOBRASSADA, CAMAIOT,
BOTIFARRA, BOTIFARRONS,
SALSITXA FRESCA, PINXOS, etc.

Avd. Carles V, s/n - Llucmajor (Tel. 66 20 64)
Avda. Mediterráneo, 28 - S'ESTANYOL

*CAMISETES
XANDALLS*

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07820 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

Atletisme

Jaume Quetglas, Campió de Mallorca

Joaquín

Tal i com vàrem prometre al nostre anterior número, oferim a continuació les classificacions dels atletes del Club Lluçmajor Atletisme, de la final Insular (Campionat de Mallorca), que va tenir lloc el 13 de juny al poliesportiu Prínceps d'Espanya.

MARIA DEL MAR BLANCH (SALT DE LLARGADA)

La jove atleta llucmajorera va participar en una prova, per ventura un poc desconeguda per a ella, no obstant això va quedar en un meritori sisè lloc sobre un total d'onze classificades, amb un solt de 2' 27 a la categoria d'Iniciació Femenina.

FRANCESC VENERO (40 m. LLISOS)

A la categoria d'iniciació masculina, un altre jove atleta local que va fer un temps de 8 segons i 2 dècimes en la distància de 40 metres llisos i va quedar en el lloc 17è sobre un total de 18 participants.

MIQUEL MANRESA (600 m. LLISOS)

La seva cursa va ser bastant acceptable perquè va quedar classificat en sisè lloc, sobre una classificació de 17 atletes, amb un crono de 2 minuts, 18 segons i 4 dècimes, la qual cosa no està gens malament si tenim en compte que participa a la categoria d'Iniciació Masculina.

ANTONIA OLIVER (1000 m. LLISOS)

La mitjana de les germanes Oliver, va aconseguir el subcampionat de Mallorca,

Jaume Quetglas, campió Insular en la distància de 2.000 mts.

ca, amb un temps de 3' 40" 7 d, només a tres segons de la campiona V. Molina la qual va cobrir la distància en 3 minuts, 37 segons i 5 dècimes, en aquesta categoria de Benjamí Femenina, on es classificaren vuit atletes.

MIQUEL A. MARTÍ (60 m. LLISOS)

En aquesta mateixa categoria de Benjamins també aquest altre llucmajorer va aconseguir el subcampionat insular quan va quedar el segon amb un temps de 9 segons i 1 dècima, molt a prop del campió. A. Cortès, el qual va fer la distància en 8' 6.

JOAN GUAL (1.000 m. LLISOS)

També en la categoria Benjamí, però amb la distància d'un quilòmetre, aquest jove atleta local va quedar en un bon quart lloc, amb un crono de 3

minuts, 52 segons i 3 dècimes, només a 7 segons del primer classificat, amb un total de tretze corredors.

ANDREU SANTAMARIA (1.000 m. LLISOS)

Encara que no pertany al Club Lluçmajor Atletisme, corre amb el Club Atletisme Arenal-Lluçmajor, per la qual cosa es pot considerar tan local com la resta d'atletes. Quan a la cursa, va ser ben acceptable i va quedar en sisè lloc, amb una participació de 13 atletes.

JAUME CANTALLOPS (60 m. LLISOS)

Aquest benjamí va aconseguir de quedar en un meritori quart lloc i va cobrir la distància dels 60 metres amb un temps de 8 segons i 9 dècimes, només a dues dècimes de diferència del primer classificat, sobre un total de quinze.

JAUME QUETGLAS (2.000 m. LLISOS)

Sense cap dubte aquest fou l'estrella de la jornada i el millor classificat de tots els llucmajorers, i va aconseguir per mèrits propis el Campionat de Mallorca de la categoria Aleví Masculí, amb un temps de 6 minuts i 41 segons. Enhorabona, campió i si continues així ben prest podras assolir el Campionat de Balears.

TOMEU CORTES (2.000 m. LLISOS)

Va córrer la mateixa cursa de l'anterior i va aconseguir de quedar en onzè lloc, de quinze atletes que es classificaren, en un temps de 7 minuts, 43 segons i 5 dècimes.

ANDREU ESCALAS (2 km. MARXA)

En aquesta difícil especialitat, el més petit dels germans Escalas, va aconseguir també un magnífic segon lloc a la categoria Aleví Masculí amb un temps de 12 minuts, 25 segons i 8 dècimes, només 19 segons menys que el primer classificat, Joan Nicolau, d'un total de 9 marxaires.

MIQUEL CANTALLOPS (LLANÇAMENT DE PES)

Per acabar, també a la categoria d'Aleví Masculí, un altre dels que varen destacar va ser aquest llançador de pes el qual va quedar en tercer lloc tirant la bola a una distància de 7 metres, 39., amb un nombre important de participants que en total foren quinze.

Tennis

Torneig de Fires 1992

J.Q.C.

Com cada any tindrà lloc el Torneig de Fires, 1992, organitzat i patrocinat per l'Ajuntament de Llucmajor. Aquest torneig s'iniciarà dia 15 de setembre i acabarà dia 19 d'octubre, i també comptarà amb la col·laboració de «Sa Nostra» Caixa de Balears.

Les bases d'aquest torneig són les següents:

1.- El Torneig Fires 1992 serà de caràcter local.

2.- Es disputarà en les modalitats de **simples i dobles, masculins i femenins**.

3.- Les inscripcions començaran dia 1 de setembre i acabaran el dia 11 d'aquest mateix mes. Es podran formalitzar a les Oficines Municipals, C/

Constitució, 6, o bé telefonant al núm. 66 26 00, de 9 a 14 hores.

4.- Les inscripcions per a **dobles** es faran per parelles.

5.- El sorteig de les partides tindrà lloc a les Oficines Municipals el dia 11 de setembre a les 13 hores.

6.- Totes les partides es jugaran al millor de **tres sets**, amb **tie-break** en cas d'empat, llevat de les finals, en què haurà de ser per dos jocs de diferència.

7.- Les partides seran eliminatòries. Passaran a la consolació els perdedors de la primera partida.

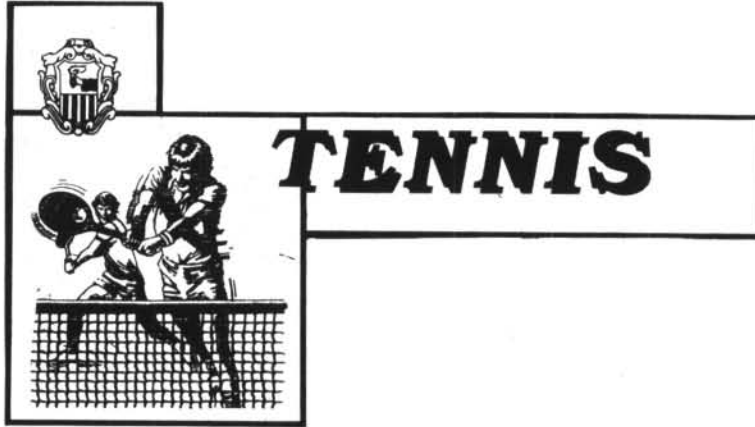
8.- Es concedirà un marge d'esquera de 10 minuts; un cop transcorreguts, serà eliminat el jugador o la parella no presents.

9.- El Torneig començarà el dia 15 de setembre i les finals es jugaran el dia 19 d'octubre (Firó). Una vegada acabada la darrera

partida, es procedirà al lliurament de trofeus i s'obsequiarà els participants amb un aperitiu, a les mateixes dependències del Camp Municipal d'Esports.

10.- Els jugadors hauran d'informar-se de l'horari de les partides directament a la cantina del Camp, on estarà exposat, o bé telefonant al núm. 66 26 00.

11.- La inscripció implica l'acceptació d'aquestes bases.

Una nova associació esportiva

Ha nascut el Club Cavaller Llucmajor

Quintana Castell

El passat 21 de març va néixer a Llucmajor una nova associació esportiva, es tracta del Club Cavaller Llucmajor, que vol revivir temps memorables d'una afició que sempre ha estat ben present al nostre terme.

Aquesta associació té la seu al Bar Pou i el passat 1

de maig varen celebrar la primera cursa oficial.

La junta directiva és presidida per Rafel Bonet Adrover, els vicepresidents són Jaume Adrover Oliver i Antoni Taberner Maiol. El secretari és Guillem Rubí Güells, el tresorer, Joan Amengual Ramis, el coordinador, Miquel Clar Lladó i els vocals Antoni Puig Va-

dell, Joan Oliver Taberner, Guillem Adrover Barceló, Joan Miralles Servera, Joan Galmés Amengual, Francesc Adrover Juan, Sebastià Julià Obrador, Bernat Cerdà Tomàs i Ginés García Llinàs.

Una ampla directiva que comença a fer les coses bé i per ara ja ens han fet saber la seva existència i

esperam que ens enviïn, si nosaltres no hi podem assistir, les classificacions de les proves que celebrin.

Nosaltres també ens posam a la seva disposició i prometen en un pròxim número portar el seu president a aquestes planes, per tal que ens conti més coses d'aquest interessant esport.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
IBATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Juliol - Agost 92

NAIXEMENTS

- Miquel-Daniel Parafita i Parafita, fill de Jordi i Egles nasqué el 12-7-92.
- Andreu Servera i Crespi, fill de Maria-Encarnació nasqué el 15-7-92.
- Roger Kinon i Tomas, fill d'Olivier i Pompilia nasqué el 10-7-92.
- Josep-Miquel Cañellas i Melero, fill de Francesc i Elionor nasqué el 22-7-92.
- Marta Monserrat i López, filla d'Andreu i Maria-Isabel nasqué el 2-8-92.
- Sergi Guerrero i Pons, fill de Sebastià i Maria del Rosari nasqué l'1-8-92.
- Selina Singh i Kaur, filla de Qurder i Sartaj nasqué el 4-8-92.
- Laura Sánchez i Torres, filla de Miquel-Angel i Isabel nasqué el 7-8-92.
- Mónica-Rosa Lozano i Mangas, filla de Manel i Magdalena nasqué el 8-8-92.
- Joan-Angel Perelló i Galmés, fill

- de Rafel i Joana nasqué el 24-8-92.
- Trinitat Solà i Gutiérrez filla d'Antoni i Trinitat nasqué el 29-8-92.

MATRIMONIS

- Joan Salvà Garau i Praxedes Puigserver Fornés, es casaren el 4-7-92 a l'Església de Sant Bonaventura.
- Rafel Guasp Comellas i Anna Justina Lantigua, es casaren el 16-7-92 al Jutjat de Pau.
- Pere-Antoni Salvà Puig i Sebastiana Cerdà Ferrer, es casaren el 20-6-92 a l'Església de Sant Miquel (mes de juny).
- Manel Cabrera Garcia i Maria-Monserrat Garau, es casaren el 6-6-92 a l'Església de Sant Miquel (mes de juny).
- Josep-Robert Llopis Martí i Rosa-Maria Vidal Nicolau, es casaren l'11-7-92 a Ntra. Sra. de Gràcia.
- Llorenç-Miquel Ginard Vila i Joana Mates Mas, es casaren el 6-6-92

- a l'Església de Sant Miquel (mes de juny)
- Mariano Roldán i Maria-Dolor Rocha Martínez, es casaren el 14-8-92 a l'Església de la Lactància.

DEFUNCIONS

- Jerònia Oliver i Pons, morí el 4-7-92 als 82 anys.
- Francesca-Anna Mas i Salvà, morí el 18-7-92 als 84 ays.
- Dolors Rodríguez i Martínez, morí el 13-8-92 als 82 anys.
- Joan-Antoni Valiente i Romero, morí l'1-8-92 als 64 anys.
- Antoni Garau i Salvà, morí el 22-8-92 als 58 anys.
- Isabel Jaume i Tomàs, morí el 30-8-92 als 88 anys.
- Rafaela Tendero i Ramos, morí el 3-9-92 als 89 anys.

FUNERÀRIA
Nostra Senyora de Lluc
A. SASTRE

C/ Revetlla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

A partir del 12 de maig el Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companayia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

ETERNA, S.A.
Compañía de Seguros

Obre noves oficines per estar prop de vostè i oferir-li els nostres serveis amb la major professionalitat.

Aprofiti la nostra proximitat i s'informi sobre els nostres productes. Són del seu interès

Seguro
Multirriesgo
Familiar

Funerària Nostra
Senyora de Lluc
Santa Maria

ACOSTAU-VOS

Informació: SEBASTIÀ SALVÀ BALLESTER
C/ Mateu Monserrat, nº 19. Tel. 66 13 38
(Llucmajor)

P'es forat des moix

I els vellets, com se salvaran dels cotxes?

Sopa de lletres

10 animals aquàtics

A L L A C A B C M F O
 O R L H B L I A V O I
 B Y O E T B D H P R A
 O A B P S A M T H P P
 K N A L R C O C R G A
 C K R O W O P A D J L
 A E R G N O C O K A A
 S V O S V G H S N R I
 I B D R B M C R E N A
 L R T Z E H M F T H Z
 L G A V V N Y I N U E

Solució del mes passat: Falcò, Gavina, Pelicà, Verderol, Canari, Mussol, Faisà, Colibrí, Còndor, Corb

T&M INFORMATICA

C. Major 171 Lluçmajor
 Tel. 66 17 15

Programació standard

fi a mida

Consulti preus

d'impressores, monitors

i subministres.

Ordinador AT 16 Mhz. amb disc dur de
 44 Mb., monitor VGA i 1 Mb. de RAM.

139.900 pts. + I.V.A.

Impressora laser 8 p.p.m.

~~239.900+I.V.A.~~ 199.900+I.V.A.

Ordinador 386-25 amb disc dur
 de 84 Mb., 2 Mb. RAM i monitor
 VGA en color

~~329.900+I.V.A.~~ 269.900+I.V.A.

MARIA GELABERT, 18 anys. Mercera.

Enmig de la Vila, darrere la Plaça, a prop de l'Església, en el carrer del Born, tenim un negoci de vetes i fils; de cintes i malles; de flocs i botons; d'agulles saqueres i flors de cotó; tambors de brodar i rodes de fils; capsas de sabó, agulles de cap blanc, colònies i cordons.

Tots els prestatges plens d'il·lusió: anelles, civelles, llençols de drap; didalets de plata, teles de clapes; botons de nacre, barres de lacre; cinta d'Escòcia, calçons de trevilles, sostens amb botons; camises de jeure, mides de traus i les randes a pams; tisores i agulles, trullet per les rues, gafets de colors; penyes d'amics, jocs i rialles, mig club juvenil; si cuses, si planxes, si enfiles, si embastes...

Enmig de la Vila, darrera la Plaça, a prop de l'Església, en el carrer del Born, hi tenc una amiga que, de tot això, en sap ben molt.

VII

Las tres generaciones del Volkswagen «Golf» desde 1974 hasta 1991 cuando apareció la última

Un vehículo con historia

Desde 1974 se han producido 13 millones de unidades de este coche

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

*Venda i assistència
tècnica dels productes:*

BOSCH
Automòbil

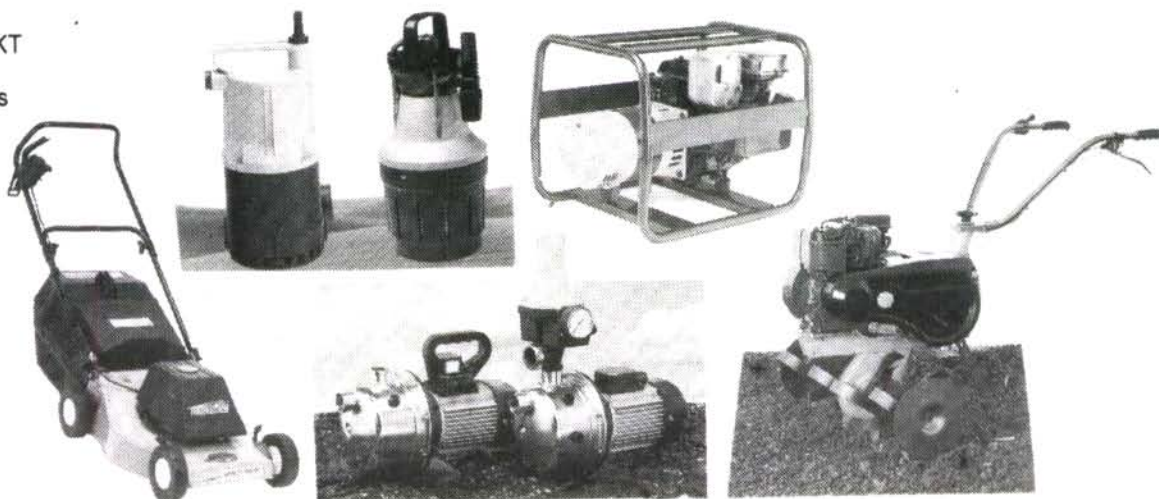
BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

Electricitat de l'automòbil. Injecció de benzina. Tacògrafs.
Aire condicionat. Frens ABS. Eines. Energia Solar